

ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้ง
ต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ

นายก้อนทอง นนทรียวีระชัย

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-4994-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF MOOD, PERSONAL RELEVANCE, AND ARGUMENT QUALITY
ON RESPONSE TO PERSUASIVE MESSAGE

Mister Konthong Nonseeveerachai

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

This Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Arts in Social Psychology

Faculty of Psychology
Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-4994-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อ โต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ
โดย	นายก้อนทอง นนทรีวิระชัย
สาขาวิชา	จิตวิทยาสังคม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตวิทยา
(รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คัดนางค์ มณีศรี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ)

..... กรรมการ
(อาจารย์จรุงกุล บุรพวงค์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก่อนทอง นนทรียวีระชัย : ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อ
โต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ (EFFECTS OF MOOD, PERSONAL
RELEVANCE, AND ARGUMENT QUALITY ON RESPONSE TO PERSUASIVE
MESSAGE) อ.ที่ปรึกษา : รศ. ดร.ธีระพร อุวรรณโณ, 120 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรหลัก 3 ตัว ได้แก่ อารมณ์ ความเกี่ยวข้อง
ส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 280 คน ที่
ได้รับการคัดเลือกเข้าไปในเงื่อนไขการทดลอง จำนวน 8 เงื่อนไข แบ่งเป็นเงื่อนไขละ 35 คน ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการ
ทดลองอ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์และบทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ จากนั้นให้ผู้ร่วมการ
ทดลองประเมินมาตราวัดเจตคติเรื่องการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จ
การศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ
2. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มี
คะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาสูงกว่าผู้ที่มีความ
เกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
3. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มี
คะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มี
ความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
4. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มี
คะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มี
ความเกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
5. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มี
คะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มี
ความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

สาขาวิชา ..... จิตวิทยาสังคม ..... ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา 2546 ..... ลายมืออาจารย์ที่ปรึกษา .....

4478102838 : MAJOR SOCIAL PSYCHOLOGY

KEY WORD: QUALITY OF ARGUMENT / PERSONAL RELEVANCE / MOOD AND
PERSUASION / PERSUASIVE MESSAGE

KONTHONG NONSEEVEERACHAI : EFFECTS OF MOOD, PERSONAL
RELEVANCE, AND ARGUMENT QUALITY ON RESPONSE TO PERSUASIVE
MESSAGE. THESIS ADVISOR ASSOC. PROFESSOR THEERAPORN UWANNO,
Ph.D. 120 pp. ISBN 974-17-4994-5

The purpose of this research was to study the three main-effects, mood, personal relevance, and quality of argument on responses to persuasive message. Two-hundred and eighty participants undergraduate students from Chulalongkorn University and Srinakharinwirot University were equally assigned into one of eight conditions. Each condition had 35 participants. Researcher invited participants to read induced message and persuasive message. Finally, students were asked to rate their attitude toward the English examination before graduation.

The results are as follow:

1. High relevance participants do not rate their attitude toward English examination before graduation differently from low relevance participants.
2. High relevance participants who were induced into positive mood and read strong argument rate their attitude toward English examination before graduation higher than high relevance participants who were induced into positive mood and read weak argument.
3. Low relevance participants who were induced into positive mood and read strong argument do not rate their attitude toward English examination before graduation differently from low relevance participants who were induced into positive mood and read weak argument.
4. High relevance participants who were induced into negative mood and read strong argument do not rate their attitude toward English examination before graduation differently from high relevance participants who were induced into negative mood and read weak argument.
5. Low relevance participants who were induced into negative mood and read strong argument do not rate their attitude toward English examination before graduation differently from low relevance participants who were induced into negative mood and read weak argument.

Field of Study ..Social.Psychology..... Student's signature .....

Academic year .2003..... Advisor's signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยการสละอันมีค่าของรองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มอบความรู้ ให้คำปรึกษา ตลอดจนชี้แนะถึงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุง ด้วยความเมตตาเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้และเมตตาชี้แนะการวิเคราะห์ข้อมูล กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศินางค์ มณีศรี และอาจารย์จรุงกุล บุรพวงศ์ ที่ให้ความรู้ คำชี้แนะ และให้กำลังใจเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เค้าจิม ที่กรุณาประสานงานในการอนุญาตเก็บข้อมูลกับนิสิต และกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในชั้นเรียน และกราบขอบพระคุณ อาจารย์วิชราภรณ์ เฟ่งจิตต์ อาจารย์ฉัตรวิบูลย์ ฉาวเกียรติ และอาจารย์ ณัฐสุดา เต็มพันธ์ ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในคณะจิตวิทยา รวมทั้งอาจารย์ประจำคณะจิตวิทยาท่านอื่นที่ให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัย และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สำนักบริหารวิชาการ ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยใช้บทความสมมติเพื่อใช้เป็นบทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตจิตวิทยาสังคม รวมถึงรุ่นน้องสาขาที่คอยช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และเป็นกำลังใจ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่คณะจิตวิทยาทุกท่านที่ช่วยประสานงานในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทุกท่าน และขอขอบคุณบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน และขออภัยหากมิได้มีการกล่าวถึง

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนอุดหนุนในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ที่รักยิ่ง พี่สาวของผู้วิจัยทั้ง 2 คน ที่ให้กำลังใจ รวมทั้งคุณพ่อ และพี่ชาย ที่ล่วงลับไป โดยให้การอุปการะผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
- ปัญหาในการวิจัย.....	1
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
- ทฤษฎีพื้นฐานของการวิจัย.....	2
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	22
- สมมติฐานในการวิจัย.....	22
- ขอบเขตของการวิจัย.....	26
- คำจำกัดความในการวิจัย.....	27
- ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	28
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	28
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
- กลุ่มตัวอย่าง.....	29
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
- การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ.....	31
- การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
- การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
บทที่ 4 การอภิปรายผลการวิจัย.....	58
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	62
รายการอ้างอิง.....	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก.....	73
- ภาคผนวก ก.....	74
- ภาคผนวก ข.....	79
- ภาคผนวก ค.....	88
- ภาคผนวก ง.....	97
- ภาคผนวก จ.....	99
- ภาคผนวก ฉ.....	104
- ภาคผนวก ช.....	111
- ภาคผนวก ซ.....	112
- ภาคผนวก ฌ.....	113
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	120

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปรายละเอียดของสมมติฐานในการวิจัย.....	26
2	รายละเอียดของผู้ร่วมการทดลองและกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการศึกษา ก่อนการทดลองและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	30
3	รายละเอียดของผู้ร่วมการทดลองในขั้นตอนการทดลอง.....	30
4	เกณฑ์การให้คะแนนของมาตราจำแนกความหมายเพื่อใช้ในการวัดเจตคติต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ.....	32
5	รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกข้อกระทงจากมาตราจำแนกความหมาย.....	34
6	ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทีของคะแนนความใส่ใจต่อนโยบายของบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์ ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางบวกกับเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ.....	35
7	รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างข้อโต้แย้ง.....	36
8	ข้อความที่ตอบ จำนวนการตอบ และร้อยละของการตอบแบบสอบถาม ความรู้สึกที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา.....	36
9	รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทข้อโต้แย้ง.....	39
10	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินข้อความเพื่อใช้คัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง.....	40
11	รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกข้อกระทงจากมาตราจำแนกความหมายเพื่อใช้วัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา.....	41
12	สรุปรายละเอียดของการกำหนดเงื่อนไขการทดลอง.....	43
13	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาตามเงื่อนไขการทดลอง.....	49
14	ผลการทดสอบความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) x 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) x 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก).....	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 2 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) x 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ).....	52
16	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก.....	52
17	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ.....	52
18	ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 2 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) x 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักรหรือไม่มีน้ำหนัก).....	53
19	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก.....	53
20	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก.....	54
21	ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 3 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) x 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) x 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก).....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
22	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก.....	55
23	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก.....	56
24	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ.....	56
25	ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ.....	57
26	สรุปผลการวิจัย.....	58
27	รายละเอียดในการวิเคราะห์มาตรฐานวัดความรู้ที่สอดคล้องกับทฤษฎีที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์ และผลการคัดเลือกข้อกระทง.....	75
28	รายละเอียดในการวิเคราะห์มาตรฐานจำแนกความหมายเพื่อวัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา และผลการคัดเลือกข้อกระทง.....	76

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจของ Petty และ Wegener.....	6
2	ประเภทของความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1979).....	14
3	ประเภทของความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Johnson และ Eagly (1989).....	18
4	ความเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องของความเกี่ยวข้อง ที่รวมความเกี่ยวข้องแบบให้ ความสำคัญกับคุณค่า และความเกี่ยวข้องแบบให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ โดย เน้นในเรื่องความสำคัญส่วนบุคคล ตามแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1990).....	19
5	รายละเอียดและเปรียบเทียบความเกี่ยวข้องในของงานวิจัยผลของความ เกี่ยวข้องและการโน้มน้าวใจ ระหว่างแนวคิดของ Johnson และ Eagly (1989) กับแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1990).....	20
6	แผนผังแสดงขั้นตอนในการสร้างบทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึกรู้สึก.....	31
7	แผนผังแสดงขั้นตอนในการทดลองเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ”.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะทดสอบถึงปัจจัยหลักสามประการที่ส่งผลต่อเจตคติของผู้ร่วมการทดลอง ได้แก่ อารมณ์ของ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้ง ที่ส่งผลต่อเจตคติในเรื่องที่โน้มน้าวใจ โดยใช้การเปรียบเทียบคะแนนเจตคติหลังการได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ตามเงื่อนไขของการทดลอง โดยใช้แนวคิดจากรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ (Elaboration Likelihood Model: ELM) และเงื่อนไขทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อการประมวลข้อมูล

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นเวลากว่า 5 ทศวรรษ ที่นักจิตวิทยาสังคมได้มีการศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจและเจตคติของผู้รับสารอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากคณะนักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Yale ในโครงการสื่อสารและการเปลี่ยนเจตคติของ Yale (Yale Communication and Attitude Change Program) (Hovland, Janis, & Kelley, 1953) ได้ศึกษาเจตคติในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 นับจากนั้นเป็นต้นมา การศึกษาเรื่องเจตคติก็ได้เป็นที่แพร่หลายในสาขาจิตวิทยาสังคม อิทธิพลของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจนั้น ส่งผลชีวิตประจำวันทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง-การปกครอง การจัดระเบียบสังคม ฯลฯ โดยแนวความคิดในการศึกษาเจตคติที่มีต่อการโน้มน้าวใจ ได้มีการพัฒนารูปแบบการศึกษาไปตามสมัย ซึ่งแนวคิดที่ถือว่ามีบทบาทต่อการศึกษาเจตคติที่มีต่อการโน้มน้าวใจในปัจจุบัน ได้แก่ รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ (Elaboration Likelihood Model: ELM) โดย Richard E. Petty ได้ร่วมกับ John T. Cacioppo สร้างรูปแบบขึ้นในปี ค.ศ. 1981 โดยใช้พื้นฐานแนวคิดจากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของ Petty ในปี ค.ศ. 1977 และได้มีการดัดแปลงรูปแบบในเล็กน้อยอีกครั้ง โดย Petty และ Wegener ในปี ค.ศ. 1999 การศึกษาเรื่องอารมณ์และการโน้มน้าวใจ งานวิจัยที่ถือได้ว่าเป็นต้นแบบ ได้แก่ งานวิจัย Bless, Bohner, Schwarz, และ Strack (1990) ได้ศึกษาเรื่องผลของอารมณ์ทางบวก-อารมณ์ทางลบ ที่ได้มีการเหนี่ยวนำอารมณ์ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ตามด้วยการให้ข้อโต้แย้ง พบว่า เจตคติของผู้ร่วมการทดลองจะขึ้นอยู่กับข้อโต้แย้งมากกว่า

เรื่องของอารมณ์ อย่างไรก็ตาม ในเงื่อนไขของอารมณ์ทางบวก พบว่า เจตคติของผู้ร่วมการทดลอง ไม่ขึ้นกับคุณภาพของข้อโต้แย้ง ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกใช้ อารมณ์ความพอใจมาใช้ตัดสินมากกว่าการใช้กระบวนการทางความคิด

ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีพื้นฐานมาจากรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ (Elaboration Likelihood Model: ELM) (อีระพร อูวรรณโณ, 2535; Petty & Cacioppo, 1981, 1986; Petty & Wegener, 1999) และกรณีของอารมณ์และการประมวลข้อมูล (the case of mood and information processing) (Bless & Schwarz, 1999) ที่มีพื้นฐานจากการศึกษา เรื่องอารมณ์และเจตคติหลังการให้สารเพื่อการโน้มน้าวใจจากงานวิจัยของ Bless และคณะ (1990)

รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ หรือ ELM นั้น เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากการพัฒนาแนวคิดการศึกษาเรื่องเจตคติ มีตัวแปรหลักอันประกอบไปด้วย แหล่งที่มาของสาร เช่น ความเชี่ยวชาญ เนื้อหาสาร เช่น จำนวนของข้อโต้แย้ง ตัวของผู้รับสาร เช่น อารมณ์ และปัจจัยรบกวน เช่น การรบกวน ซึ่งตัวแปรที่กล่าวมานี้ เป็นตัวส่งผลกระทบต่อเจตคติ ต่อสิ่งต่างๆ เช่น ที่หมาย เรื่องราว และบุคคล (Petty & Wegener, 1999) นอกจากนั้น ทฤษฎีดังกล่าวยังสามารถอธิบายให้เข้าใจว่า ปัจจัยทางภายนอกและปัจจัยทางภายในใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการประเมินต่อการตัดสินใจ และไม่ส่งผลกระทบต่อประเมินต่อการตัดสินใจ เช่น ความพึงพอใจ ดังนั้น ELM จึงเป็นทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจเจตคติ โดยมีการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบ โดยตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะอยู่ในกระบวนการ ด้วยเหตุนี้ ELM จึงเน้นหนักไปในเรื่องของประเมินการตัดสินใจ โดยมุ่งประเด็นไปยังการประเมินเจตคติ

รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ มีข้อสมมติมาจากการที่บุคคลมีการขยายความอย่างตระหนัก โดยพิจารณาการสนองตอบทางจิตในความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาและที่หมายของเจตคติ ในหน้าที่การทำงานของชีวิต ในบางครั้ง บุคคลอาจมีลักษณะของ “อินทรีย์ที่เกียจคร้าน” (lazy organisms) (McGuire, 1969) หรือ “ความขี้เกียจทางปัญญา” (cognitive misers) (Taylor, 1981) แต่ในบางครั้ง บุคคลก็ใช้ความใจกว้างในการใช้ปัญญา ดังนั้น ELM จึงเป็นแนวคิดที่อธิบายเส้นทางการเปลี่ยนแปลงเจตคติสองสาย ได้แก่ เส้นทางสายแกนในการโน้มน้าวใจ (central route to persuasion) และเส้นทางสายเปลือกในการโน้มน้าวใจ

(peripheral route to persuasion) โดยในกระบวนการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะขึ้นอยู่กับระดับของการขยายความในการประมวลข้อมูล ได้แก่ การตอบสนองทางปัญญา (cognitive response) (Greenwald, 1968; Petty, Ostrom, & Brock, 1981) ทำให้การตอบสนองทางปัญญาเป็นตัวกำหนดความพอใจในเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจ

เส้นทางสายแกนในการโน้มน้าวใจ (central route) มีพื้นฐานมาจากการที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงเจตติที่มีความสัมพันธ์ต่อการตอบสนองต่อกระบวนการประมวลข้อมูล โดยยึดหลักการพินิจพิเคราะห์ในข้อดี และใช้แนวทางหลักในเรื่องที่สนับสนุนอื่นที่ไม่ได้มีการกล่าวถึง

Petty, Cacioppo, Strathman, และ Priester (1994) กล่าวว่า ลักษณะของเจตคติที่เปลี่ยนไปโดยทางสายแกน คือ สามารถเข้าถึงใจได้ง่าย มีความทนทานและมั่นคง ยับยั้งการเปลี่ยนแปลงเจตคติไปในทิศทางอื่น และสามารถทำนายเจตคติที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมได้

เส้นทางสายเปลือกในการโน้มน้าวใจ (peripheral route) มีพื้นฐานมาจากการที่บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงเจตติที่ไม่มีการใช้กระบวนการทางปัญญา

Petty และ Cacioppo (1986) ได้เสนอทฤษฎีฐานของ ELM ไว้ 7 ประการ คือ

1. บุคคลมีแรงจูงใจที่ต้องการคงเจตคติที่ถูกต้องไว้

รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ มีข้อสมมติว่า ในสามัญสำนึกแล้ว บุคคลมักมีความคิดเห็นที่ถูกต้อง โดย Festinger (1954) ได้อธิบายว่า เจตคติมักเกิดจากการตัดสินใจของตนเองที่ยึดหลักการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ดังนั้น รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ จึงให้ความหมายของเจตคติที่ถูกต้อง โดยยึดหลักว่า หากไม่มีแรงจูงใจอื่นที่เข้ามาแข่งขัน ความถูกต้องถือได้ว่าเป็นเป้าหมายหลักของการตัดสินใจในทันที โดยโอกาสที่จะคงเจตคติที่ถูกต้องไว้ มี 3 ประการ คือ

- 1) บุคคลสามารถเพิกเฉยต่อความคิดเห็นของผู้อื่น และพยายามที่จะสนองตอบและประเมินด้วยข้อมูลที่ตนมี
- 2) บุคคลพิจารณาว่าทั้งความคิดของผู้อื่นและความคิดที่ตนตีความโดยการพินิจพิเคราะห์ ส่วนบุคคลในข้อดีของที่หมาย
- 3) กลยุทธ์ที่แตกต่างกันไปตามโอกาส

2. ถึงแม้ว่าบุคคลต้องการคงเจตคติที่ถูกต้องไว้ แต่จำนวนและธรรมชาติของการขยายความที่ทำให้บุคคลเต็มใจหรือสามารถผูกมัดต่อการประเมินสาร แปรผันไปตามตัวบุคคลและสถานการณ์

เป้าหมายหลักของบุคคลในการพินิจพิจารณาต่อข้อมูลที่ได้มาจากการบ่งชี้ข้อดีของข้อเสนอ จะมีเมื่อ

- 1) หากให้ผู้รับสาร ได้ทราบถึงข้อมูลที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของแหล่งเพื่อสร้างความเชื่อมั่น บุคคลจะใช้ความมีเหตุผลต่อเรื่องดังกล่าวเมื่อได้พินิจพิจารณาแหล่งของข้อมูล ดังนั้น ผลของความน่าเชื่อถือจึงสามารถส่งผลต่อผู้ที่มีการขยายความสูง และผู้ที่มีการขยายความต่ำ
  - 2) หากข้อมูลที่ครอบคลุมนั้นมาจากความตั้งใจ จะไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้บุคคลใช้ความมีเหตุผลต่อเรื่องดังกล่าวเมื่อพินิจพิจารณา ดังนั้น ผลของความตั้งใจจึงส่งผลต่อผู้ที่มีการขยายความต่ำมากกว่าผู้ที่มีการขยายความสูง
3. ตัวแปรที่ส่งผลต่อจำนวนและทิศทางการเปลี่ยนเจตคติ ประกอบด้วย
    - 1) หน้าที่ของข้อโต้แย้งที่โน้มน้าวใจ
    - 2) หน้าที่ของทางสายเบี่ยง และ/หรือ
    - 3) หน้าที่ของขอบเขตหรือทิศทางของเนื้อหาและข้อโต้แย้งที่เข้ามาขยายความ
  4. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ และ/หรือ ความสามารถในการประมวลสารในลักษณะปรนัยสามารถทำให้เพิ่มพูนหรือบั่นทอนการพินิจพิจารณาถึงข้อโต้แย้ง

ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความสามารถ ประกอบด้วย

- 1) สิ่งรบกวนจากภายนอก
  - 2) ความเชี่ยวชาญของแหล่ง
  - 3) ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล
  - 4) ความต้องการทางปัญญา (need for cognition) (Cacioppo & Petty, 1982)
5. ตัวแปรที่ส่งผลต่อการประมวลสารในลักษณะที่ลำเอียง สามารถทำให้เกิดแรงจูงใจทางบวก (ความพึงพอใจ) หรือแรงจูงใจทางลบ (ความไม่พึงพอใจ) และ/หรือ ความลำเอียงที่สามารถเกิดขึ้นกับความคิดที่มีต่อเรื่องราวที่สัมพันธ์กับความคิด

ตัวแปรที่ส่งผลต่อการประมวลสารในลักษณะที่ลำเอียง ประกอบด้วย

- 1) การเคลื่อนไหวของศีรษะ
  - 2) สถานการณ์ที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดปฏิกิริยาทางจิต
  - 3) ผลของอารมณ์ที่ทำให้เกิดความลำเอียง เช่น เมื่อเกิดอารมณ์ทางบวก ทำให้บุคคล
เพิ่มความคิดในทางบวกต่อเรื่องโน้มน้าวใจ
  - 4) จุดยืนแรกเริ่มก่อนการโน้มน้าวใจ ทำให้บุคคลมีความลำเอียงต่อเรื่องโน้มน้าวใจ
6. แรงจูงใจ และ/หรือ ความสามารถในการประมวลข้อโต้แย้งที่ลดลง ทางสายเปลือก
กลายเป็นสิ่งสำคัญที่บ่งชี้การโน้มน้าวใจ ในทางกลับกัน การพินิจพิจารณาถึงข้อโต้แย้งที่
เพิ่มขึ้น ทางสายเปลือกกลายเป็นสิ่งไม่สำคัญที่บ่งชี้การโน้มน้าวใจ

ความสามารถในการประมวลเรื่องที่โน้มน้าวใจที่ลดลง เกิดได้จาก

- 1) อิทธิพลของความเชี่ยวชาญ
  - 2) อิทธิพลของความชอบพอ
7. การเปลี่ยนเจตคติที่ผลส่วนใหญ่มาจากการประมวลเรื่องราวในข้อโต้แย้ง (ทางสายแกน)
จะแสดงให้เห็นถึงเจตคติที่ค่อนข้างคงทน ต้านการเปลี่ยนแปลง เป็นตัวทำนายพฤติกรรม
และยังต้านทานการโน้มน้าวใจที่สวนทางที่มากกว่าการเปลี่ยนเจตคติที่มาจากทางสาย
เปลือก

ในบทมูลฐานดังกล่าว ต้องการให้เข้าใจถึงอิทธิพลของการขยายความที่มีต่อผลลัพธ์ที่ตามมา
ดังนั้น หากผู้รับสารใช้การขยายความต่อแหล่งของปัจจัยและความคิดที่มีเหตุผล จะทำให้เกิดการ
ตอบสนองที่มากขึ้นเมื่อแหล่งของปัจจัยมีลักษณะที่เหมือนกัน โดยที่ปัจจัยเดิมมีลักษณะที่เข้าถึง
ได้ง่าย มีความเชื่อมโยงกับความน่าเชื่อถือ ตลอดไปจนถึงสิ่งอื่นๆ ที่ตามมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจของ Petty และ Wegener (1999) (ดัดแปลงจาก ชีระพร อุวรรณโณ, 2535)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. อารมณ์ของผู้รับสาร

Bless, Mackie, และ Schwarz (1992) ศึกษาเรื่อง ผลของอารมณ์ที่มีต่อการตัดสินใจที่ดี แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) $\times$ 2 (ลำดับการนำเสนอ: การเห็นก่อนนำอารมณ์ก่อนการให้สารเพื่อการโน้มน้าวใจหรือการให้สารเพื่อการโน้มน้าวใจก่อนการเห็นก่อนนำอารมณ์) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเทปที่มีเนื้อหาในการโน้มน้าวใจเรื่องการขึ้นค่าเล่าเรียน เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ให้เวลาแก่ผู้ร่วมการทดลอง 15 นาที ในการเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตที่ทำให้เกิดความสุขมากที่สุด ส่วนเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ให้เวลาแก่ผู้ร่วมการทดลอง 15 นาที ในการเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตที่ทำให้เกิดความเศร้ามากที่สุด และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ในเงื่อนไขของลำดับการนำเสนอ แสดงให้เห็นว่า ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีอิทธิพลมากกว่าข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่อผู้ร่วมการทดลองได้รับการเห็นยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ แต่ไม่ส่งผลเมื่อผู้ร่วมการทดลองได้รับการเห็นยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก

ในการทดลองที่ 2 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 3 (อารมณ์: ทางบวก, เป็นกลางหรือทางลบ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) $\times$ 2 (การประเมินสาร: การประเมินโดยรวมหรือการประเมินในรายละเอียด) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านสารโน้มน้าวใจเรื่องการชดเชยน้ำมันทางตะวันตกเฉียงใต้ในชายฝั่งของประเทศ เริ่มต้นจากเงื่อนไขการเห็นยวนำอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการที่มีเนื้อหาประเภทตลกขบขัน ในเงื่อนไขอารมณ์ที่เป็นกลาง ให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการที่มีเนื้อหาที่เป็นกลางเรื่องการทำจุกโวน์ และในเงื่อนไขของอารมณ์ทางลบ ให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการที่มีเนื้อหาการเข้าค่ายช่วยเหลือเด็กที่เป็นโรคมะเร็ง ในเงื่อนไขของการประเมินสาร แบ่งผู้ร่วมการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ การประเมินโดยรวมหรือการประเมินในรายละเอียด และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขการประเมินโดยรวมมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขการประเมินในรายละเอียด ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำอารมณ์ แสดงให้เห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ และผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลางมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ

ในการวิเคราะห์ย่อย ในเงื่อนไขการประเมินโดยรวม แสดงให้เห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ และผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลางมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ ส่วนในเงื่อนไขการประเมินในรายละเอียด แสดงให้เห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกมีคะแนนเจตคติไม่ต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ และผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลางมีคะแนนเจตคติไม่ต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ

Petty, Schumann, Richman, และ Strathman (1993) ศึกษาเรื่อง อารมณ์ทางบวกและการโน้มน้าวใจ แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือเป็นกลาง) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: ไม่มีน้ำหนักหรือมีน้ำหนัก) $\times$ 2 (ความต้องการทางปัญญา: สูงหรือต่ำ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังบทความเกี่ยวกับนโยบายของรัฐ Rhode Island ที่ต้องการให้บุตรอยู่กับผู้ปกครองจนถึงอายุ 18 ปี จากเดิม 16 ปี เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ให้เวลาแก่ผู้ร่วมการทดลอง 5 นาที ในการเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตที่ทำให้เกิดความรู้สึกทางบวก ส่วนเงื่อนไขอารมณ์ที่เป็นกลาง ให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเทปที่บรรเลงดนตรีคลาสสิก ที่มีความยาวประมาณ 5 นาที ในเงื่อนไขของความต้องการทางปัญญา ให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินมาตรวัดความต้องการทางปัญญา (Need for Cognition Scale; Cacioppo, & Petty, 1982) ที่มีข้อกระทง 45 ข้อ จากนั้น นำคะแนนของผู้ร่วมการทดลองทุกคนตั้งแต่สูงสุดจนถึงต่ำสุดมาแบ่งครึ่ง โดยใช้ค่ามัธยฐาน (median split) ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความต้องการทางปัญญาสูง และผู้ร่วมการทดลองที่มีความต้องการทางปัญญาต่ำ ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ในเงื่อนไขของอารมณ์ ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกมีคะแนนเจตคติสูงกว่า

ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์เป็นกลาง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับความต้องการทางปัญญาไม่ส่งผลต่อคะแนนเจตคติ จึงเป็นไปได้ว่า การเกิดอารมณ์ทางบวกเหนี่ยวนำให้เกิดเจตคติในทางบวกทั้งกับผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาสูง และผู้ที่มีความต้องการทางปัญญาดำ

ในการทดลองที่ 2 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น เป็น 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือเป็นกลาง) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: ไม่มีน้ำหนักหรือมีน้ำหนัก) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้องต่อเนื้อหา: สูงหรือต่ำ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการโฆษณาปากกาทางโทรทัศน์ เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการที่มีเนื้อหาประเภทตลกขบขัน ส่วนในเงื่อนไขของอารมณ์ที่เป็นกลาง ให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการที่มีเนื้อหาทางด้านการแพทย์ ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง จะมีการให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้ร่วมการทดลอง ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูง ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับข้อมูลว่าสินค้าที่โฆษณานั้นจะมีการวางขายในบริเวณที่ผู้ร่วมการทดลองพักอาศัยอยู่ ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับข้อมูลว่าสินค้าที่โฆษณานั้นจะไม่มีการวางขายในบริเวณที่ผู้ร่วมการทดลองพักอาศัยอยู่ และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ในเงื่อนไขของอารมณ์ ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวกมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลาง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับความเกี่ยวข้องนั้นไม่ส่งผลต่อเจตคติ จึงเป็นไปได้ว่า การเกิดอารมณ์ทางบวกเหนี่ยวนำให้เกิดเจตคติในทางบวกทั้งกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

Wegener, Petty, และ Smith (1995) ศึกษาเรื่องอารมณ์ทางบวกสามารถที่จะเป็นตัวเพิ่มหรือลดการพินิจพิเคราะห์สาร แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือเป็นกลาง) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: ไม่มีน้ำหนักหรือมีน้ำหนัก) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเทปที่มีเนื้อหาในการโน้มน้าวใจเรื่องนโยบายของรัฐเรื่องการดูแลของผู้ปกครองต่อผู้ร่วมการทดลอง โดยไม่มีการระบุเวลาว่าจะมีการใช้เมื่อใด (เช่น Petty et al., 1993, การทดลองที่ 1) เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับกระดาษที่ให้เขียนบรรยายความรู้สึกในสถานการณ์จำลองให้เกิดอารมณ์ทางบวก ได้แก่ การไปพักผ่อนหลังการสอบปลายภาคที่เกาะ Hawaii ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับกระดาษที่ให้เขียนบรรยาย

ความรู้สึกในสถานการณ์จำลองให้เกิดอารมณ์ที่เป็นกลาง ได้แก่ การไปห้องสมุดเพื่อค้นหาหนังสือ และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับคุณภาพของข้อโต้แย้ง ส่งผลต่อเจตคติ ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก แตกต่างจากในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ที่เป็นกลางที่ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จึงกล่าวได้ว่าคุณภาพของข้อโต้แย้งมีอิทธิพลต่อผู้ที่มีอารมณ์ทางบวกมากกว่าผู้ที่มีอารมณ์ที่เป็นกลาง

ในการทดลองที่ 2 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (เรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจ: ยับยั้งหรือส่งเสริม) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: ไม่มีน้ำหนักหรือมีน้ำหนัก) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเทปที่มีเนื้อหาในการโน้มน้าวใจเรื่องการลดค่าเล่าเรียนแล้วให้ทำงานบริการในมหาวิทยาลัย เช่น การดูแลห้องสมุด เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับการชมเทปรายการตลก ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับการชมเทปรายการเรื่องที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการบำบัดรักษาเด็กที่เป็นโรคมะเร็ง โดยแต่ละรายการมีความยาวประมาณ 10 นาที จากนั้นให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินคุณภาพของเทปรวมถึงความรู้สึกของตัวเอง หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ใช้เป็นเรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ในเงื่อนไขเรื่องที่ยับยั้ง ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านความเห็นของสภาท้องถิ่นที่ต้องการให้นักศึกษาทำงานแลกกับการลดหย่อนค่าเล่าเรียน ในเงื่อนไขเรื่องที่ส่งเสริม ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านความเห็นของสภาท้องถิ่นที่ต้องการให้นักศึกษามีรายได้ ขั้นตอนต่อมาเป็นการเหนี่ยวนำอารมณ์ในครั้งที่สอง ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกให้อ่านบทความเรื่องการพบปะสังสรรค์กันของเพื่อนเก่า ซึ่งในบทความบรรยายถึงความมีน้ำใจของบุคคลในงาน ส่วนในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบให้อ่านบทความเรื่องภัยทางธรรมชาติ และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก อิทธิพลหลักในเรื่องของเนื้อหาสารที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจส่งผลต่อเจตคติ โดยผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ส่งเสริมต่อเจตคติมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ยับยั้งต่อเจตคติ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจกับคุณภาพของข้อโต้แย้ง ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ส่งเสริมต่อเจตคติมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ยับยั้งต่อเจตคติ ส่วนในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ ไม่พบความแตกต่าง

อิทธิพลหลักเรื่องคุณภาพของข้อโต้แย้ง ส่งผลต่อเจตคติของผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ โดยผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ส่งเสริมต่อเจตคติมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการได้รับสารที่ยับยั้งต่อเจตคติ จึงกล่าวได้ว่า สำหรับผู้ที่มีอารมณ์เศร้า คุณภาพของเรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจส่งผลต่อเจตคติเพียงเล็กน้อย โดยจะมีผลเมื่อใช้สารที่สวนทางเจตคติ มากกว่าสารที่สนับสนุนเจตคติ

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อใช้เรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่สวนทางเจตคติ พบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับคุณภาพของข้อโต้แย้งส่งผลต่อเจตคติของผู้ที่มีอารมณ์ทางลบ ซึ่งสอดคล้องกันกับงานวิจัยที่ผ่านมา (เช่น Bless et al., 1990) และเมื่อเรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่สนับสนุนเจตคติ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับคุณภาพของข้อโต้แย้งส่งผลต่อเจตคติ จึงเป็นการตอบคำถามในเรื่องของผลของการใช้สารที่สนับสนุนเจตคติ

เมื่อผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ในเงื่อนไขเรื่องที่มาพร้อมกับสารเพื่อการโน้มน้าวใจที่สนับสนุนเจตคติ พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับคุณภาพของข้อโต้แย้งส่งผลต่อการตอบสนองทางปัญญาของผู้ที่มีอารมณ์ทางบวก จึงกล่าวได้ว่า เมื่อให้สารที่มีเนื้อหาที่ส่งเสริมต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจแก่ผู้ที่มีอารมณ์ทางบวก จะส่งผลที่ดีกว่าผู้ที่มีอารมณ์ทางลบ

Bohner และ Weinrth (2001) ศึกษาเรื่องอารมณ์ทางลบสามารถที่จะเป็นตัวเพิ่มหรือลดการพิจารณาพิจารณาสาร แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) $\times$ 2 (ความเด่นชัดของอารมณ์ที่เหนี่ยวนำ: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (กลุ่มของผู้ร่วมการทดลอง: สุขุมหรือไม่สุขุมหรือ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านสารโน้มน้าวใจเรื่องการเลิกสูบบุหรี่ เริ่มต้นจากเงื่อนไขของอารมณ์ ได้แก่ ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ให้เวลาแก่ผู้ร่วมการทดลอง 10 นาที ในการเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตที่ทำให้เกิดความเศร้ามากที่สุด และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ผู้ที่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบ เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลหลักลงไปถึงรายละเอียด พบว่า

ผู้ร่วมการทดลองที่ไม่สูบบุหรี่ที่ไม่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ไม่สูบบุหรี่ที่ไม่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่ไม่สูบบุหรี่ที่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ไม่สูบบุหรี่ที่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่สูบบุหรี่ที่ไม่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่สูบบุหรี่ที่ไม่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่สูบบุหรี่ที่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการเลิกสูบบุหรี่สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่สูบบุหรี่ที่ได้รับการเห็นยวนำอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ในการทดลองที่ 2 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (การให้ข้อมูลของผู้เขียนสาร: ให้ข้อมูลที่ชัดเจนหรือให้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน) $\times$ 2 (ความเด่นชัดของอารมณ์ที่เห็นยวนำ: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านสารนี้มนำใจเรื่องการสร้างถนนสายใหม่ ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนสาร ผู้ร่วมการทดลองจะได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับลักษณะของผู้เขียนสาร แบ่งเป็น การให้ข้อมูลที่ชัดเจนหรือการให้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจน ในเงื่อนไขของอารมณ์ ใช้รูปเดียวกันกับการทดลองที่ 1 และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่อพิจารณาถึงอิทธิพลหลักลงไปถึงรายละเอียด พบว่า

ผู้ร่วมการทดลองที่ไม่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ไม่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการตัดถนนสายใหม่สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ไม่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ไม่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่ไม่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการตัดถนนสายใหม่ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ไม่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ไม่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการตัดถนนสายใหม่ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ไม่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อการตัดถนนสายใหม่สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบที่อยู่ในเงื่อนไขของการให้ข้อมูลของผู้เขียนที่ชัดเจนและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ในงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งอารมณ์ของผู้รับสารออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ อารมณ์ทางบวก (positive mood) และอารมณ์ทางลบ (negative mood) ผู้วิจัยต้องการศึกษาเรื่องการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก-ทางลบ โดยการสร้างสถานการณ์ที่เหนี่ยวนำอารมณ์ของผู้ร่วมการทดลองให้เป็นอารมณ์ทางบวกหรืออารมณ์ทางลบ ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการที่ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความข่าว เพื่อสร้างการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก-อารมณ์ทางลบ หลังจากนั้นจะเป็นการตรวจสอบผลที่เกิดจากการเหนี่ยวนำ

2. ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลของผู้รับสาร

Petty และ Cacioppo (1979) ได้นิยามความเกี่ยวข้องของผู้รับสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) ความเกี่ยวข้องในเนื้อหา (issue involvement) (Kiesler, Collins, & Miller, 1969) หรือ ความเกี่ยวข้องในตน (ego-involvement) (Rhine & Severance, 1970; Sherif, Sherif, & Nebergall, 1965) และความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล (personal involvement) (Apsler & Sears, 1968)

- 2) ความเกี่ยวข้องในการตอบสนอง (response involvement) (Zimbardo, 1960) หรือ ความเกี่ยวข้องในงาน (task involvement) (Sherif & Hovland, 1961)

ภาพที่ 2 ประเภทของความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1979)

Petty และ Cacioppo (1979) ศึกษาเรื่อง ความเกี่ยวข้องในเนื้อหาสามารถเป็นตัวเพิ่มหรือลดการโน้มน้าวใจได้ อันเนื่องมาจากการยกระดับความสัมพันธ์ต่อเนื้อหาต่อการตอบสนองทางปัญญา แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (ความเกี่ยวข้องในเนื้อหา: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ทิศทางของสาร: สนับสนุนหรือคัดค้าน) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเนื้อหาสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ โดยมีการบอกเล่าว่าเป็นการทดสอบคุณภาพของเสียงสำหรับงานวิจัยชิ้นอื่น โดยใช้สารโน้มน้าวใจเรื่องชั่วโมงการเข้าเยี่ยมในหอพักหญิง ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงจะได้รับการบอกเล่าว่าสารที่ได้ฟังนั้นจะมีการใช้ภายในมหาวิทยาลัย ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำจะได้รับการบอกเล่าว่าสารที่ได้ฟังนั้นจะมีการใช้ภายนอกมหาวิทยาลัย ในเงื่อนไขของทิศทางสาร แบ่งออกเป็นทิศทางที่สนับสนุนสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจกับทิศทางคัดค้านสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองมีความเห็นพ้องที่สูงขึ้นเมื่อให้ข้อความที่สนับสนุนการโน้มน้าวใจและเพิ่มความเกี่ยวข้องในเนื้อหา ผู้ร่วมการทดลองมีความเห็นพ้องที่ลดลงเมื่อให้ข้อความที่คัดค้านการโน้มน้าวใจ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเกี่ยวข้องกับทิศทางของสารส่งผลต่อเจตคติของผู้ร่วมการทดลอง ภายหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้มีการถามความรู้สึกของผู้ร่วมการทดลอง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้บอกเล่าว่ามีความอิจฉาเรื่องชั่วโมงการเยี่ยมในสถาบันอื่นมากกว่าสถาบันของตนเอง จึงกล่าวได้ว่า เมื่อบุคคลมีความเกี่ยวข้องสูง ความสามารถในการจำแนกความคิดในทางบวกที่สนับสนุนเมื่อได้รับข้อความที่สนับสนุนมากกว่าเมื่อได้รับข้อความที่คัดค้าน เมื่อบุคคลมีความเกี่ยวข้องต่ำ ความสามารถในการจำแนกความคิดจะขึ้นอยู่กับทิศทางของจำนวนข้อความที่สวนทาง และหากบุคคลมีความเกี่ยวข้องสูง เมื่อได้รับข้อความที่สวนทางกับเจตคติ จะมีการประเมินความรู้สึกที่มีความลำเอียงมากกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

ในการทดลองที่ 2 แบ่งรูปแบบของงานวิจัยออกเป็น 2 (ความเกี่ยวข้องในเนื้อหา: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยมีการบอกแล้วว่า ทางภาควิชาจิตวิทยา ได้มีความร่วมมือกับผู้จัดทำวารสารของทางมหาวิทยาลัยในการประเมินคุณภาพบทความ ที่กระจายเสียงทางวิทยุ โดยใช้เนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่องการสอบรวบยอด ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงจะได้รับการบอกแล้วว่า สารที่ได้ฟังนั้นจะมีการใช้ภายในมหาวิทยาลัย ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำจะได้รับการบอกแล้วว่า สารที่ได้ฟังนั้นจะมีการใช้ภายนอกมหาวิทยาลัย ในเงื่อนไขของคุณภาพของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูงมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อโต้แย้งกับความเกี่ยวข้อง ส่งผลต่อเจตคติของผู้ร่วมการทดลอง และยังพบว่า เมื่อผู้ร่วมการทดลองมีความเกี่ยวข้องสูง การมีความคิดทางบวกจะขึ้นอยู่กับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมากกว่า ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และเมื่อผู้ร่วมการทดลองมีความเกี่ยวข้องต่ำ การมีความคิดทางบวกจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาของข้อโต้แย้ง

ในการศึกษาของ Petty และ Cacioppo (1979) นั้น มุ่งประเด็นการศึกษาไปในเรื่องความเกี่ยวข้องในเนื้อหา ที่สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (social judgment theory) (Sherif & Hovland, 1961) ที่อธิบายว่า หากความเกี่ยวข้องต่อบุคคลมีสูงอยู่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง บุคคลนั้นมักจะมีขอบข่ายของการปฏิเสธต่อการสื่อสาร เพราะว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงมักสัมพันธ์กับขอบข่ายของการปฏิเสธ (latitude rejection) เช่น บุคคลเห็นว่าเมื่อได้ฟังสารในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เขาจะใช้เจตคติของตนเองเป็นจุดเปรียบเทียบในการตัดสินจุดยืนของสาร หากสารมีจุดยืนใกล้เคียงกับจุดยืนของเขา เขาจะเห็นว่าสารนั้นมีจุดยืนกว่าที่เป็นจริง เขาจะประเมินสารนั้นในทางบวก ทำให้เขาเปลี่ยนเจตคติไปตามทิศทางของสารนั้น ในทางกลับกัน หากสารมีจุดยืนต่างกับจุดยืนเดิมของเขา เขาจะตัดสินจุดยืนของสารในลักษณะที่สวนทาง (อีระพร อูวรรณโณ, 2535) ซึ่ง Eagly (1967) ได้เสนอข้อมูลให้กับผู้ร่วมการทดลอง โดยผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง และผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ จะได้รับการให้ข้อมูลแบบทั้งแบบน่าฟังพอใจและแบบไม่น่าฟังพอใจ ผลปรากฏว่า แม้ว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงมี

การเปลี่ยนเจตคติน้อยกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่อได้รับข้อมูลที่ไม่น่าพึงพอใจ แต่สามารถที่จะโน้มน้าวให้เปลี่ยนเจตคติได้ เมื่อได้รับข้อมูลที่น่าพึงพอใจ

Petty, Harkins, และ Williams (1980) ศึกษาเรื่อง ผลของการกระจายตัวในการใช้ความพยายามทางปัญญา แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การทดลอง

ในการทดลองที่ 1 ใช้รูปแบบของการทดลองแบบ 2 (ขนาดของบุคคลในการประเมินข้อความ: 1 คน หรือ 15 คน) $\times$ 2 (ประเภทของสารเพื่อการโน้มน้าวใจ: มีคุณภาพหรือไม่มีคุณภาพ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองชมรายการทางวิดีโอเรื่องการบำบัดรักษาทางจิตวิทยา แบ่งผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไขของการวิจัย ในเงื่อนไขของขนาดของบุคคลในการประเมินข้อความ แบ่งผู้ร่วมการทดลองโดยการบอกแล้วว่า ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินสารเพื่อการโน้มน้าวใจเพียงคนเดียว หรือผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินสารเพื่อการโน้มน้าวใจร่วมกับผู้ร่วมการทดลองคนอื่น และในเงื่อนไขของคุณภาพของสารเพื่อการโน้มน้าวใจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สารที่มีคุณภาพหรือสารที่ไม่มีคุณภาพ

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ประเมินเพียงคนเดียวมีคะแนนการสนองตอบในความสัมพันธ์ในการประเมินสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ประเมินร่วมกับผู้อื่น

ในการทดลองที่ 2 ใช้รูปแบบของการทดลองแบบ 2 (ขนาดของกลุ่มในการประเมินข้อความ: 1 คน หรือ 10 คน) $\times$ 3 (ประเภทของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนัก, ไม่มีน้ำหนัก หรือไม่มีน้ำหนักเลย) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่อาจมีการตีพิมพ์ในวารสารของทางมหาวิทยาลัยเรื่องการจัดให้มีการสอบรบบยอด แบ่งผู้ร่วมการทดลองโดยการบอกแล้วว่า ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินสารเพื่อการโน้มน้าวใจเพียงคนเดียว หรือผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินสารเพื่อการโน้มน้าวใจร่วมกับผู้ร่วมการทดลองคนอื่น และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 3 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก, ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก หรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักเลย

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ประเมินเพียงคนเดียว มีคะแนนการสนองตอบในความสัมพันธ์ในการประเมินสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่เชื่อว่าตนเองเป็นผู้ประเมินร่วมกับผู้อื่น ส่วนในประเภทของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักเลย

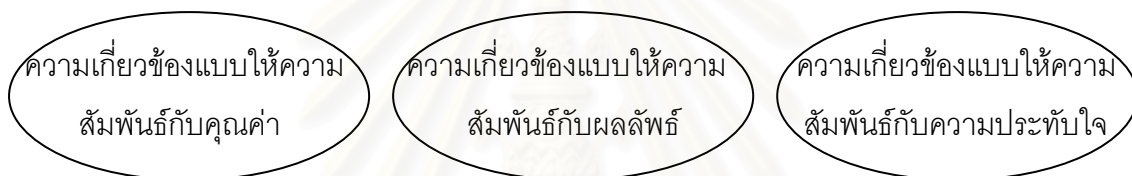
Petty, Cacioppo, และ Goldman (1981) ศึกษาเรื่องความเกี่ยวข้องของส่วนบุคคลนั้น สามารถที่จะเป็นตัวโน้มน้าวใจ โดยใช้รูปแบบของการทดลองแบบ 2 (ความเกี่ยวข้องในเนื้อหา: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) $\times$ 2 (ความเชี่ยวชาญของแหล่ง: สูงหรือต่ำ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองฟังบทความที่อาจมีการเผยแพร่สู่สถานีวิชยของทางมหาวิทยาลัยเรื่องการจัดให้มีการสอบรวบยอด ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องของส่วนบุคคลสูงจะได้รับการบอกเล่าว่า การสอบรวบยอดจะจัดขึ้นในปีหน้า ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่ำได้รับการบอกเล่าว่า การสอบรวบยอดจะจัดขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า ในเงื่อนไขของความเชี่ยวชาญของแหล่ง ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือของแหล่งสูง จะได้รับการบอกเล่าว่าบทความที่ได้ฟังไปนั้นได้มาจากการเตรียมการโดยคณะกรรมการการศึกษาที่มีประธานเป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัย Princeton ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความน่าเชื่อถือของแหล่งต่ำ จะได้รับการบอกเล่าว่าบทความที่ได้ฟังไปนั้นได้มาจากการเตรียมการในชั้นเรียน และในเงื่อนไขของคุณภาพของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูงมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขของความเชี่ยวชาญของแหล่ง ผู้ร่วมการทดลองที่รับรู้ว่าจะได้รับสารมาจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือสูงมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่รับรู้ว่าจะได้รับสารมาจากแหล่งที่มีความน่าเชื่อถือต่ำ และในเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเกี่ยวข้องกับความน่าเชื่อถือของแหล่ง พบว่า การให้ผู้ร่วมการทดลองได้ทราบที่มาของแหล่ง จะมีผลต่อผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำมากกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของข้อโต้แย้งส่งผลต่อการประเมินเจตคติ

Johnson และ Eagly (1989) ได้ศึกษาอภิวเคราะห์ (meta-analysis) เรื่องความเกี่ยวข้องและการโน้มน้าวใจ พบว่า ควรที่จะมีการแยกการศึกษาเรื่องความเกี่ยวข้องขึ้นใหม่ จากความเกี่ยวข้องแบบดั้งเดิมที่มีอยู่ 2 ประเภท โดยแบ่งรูปแบบของความเกี่ยวข้องแบบใหม่ได้เป็น 3 ประเภท และมีการให้นิยามรูปแบบของความเกี่ยวข้องใหม่ไว้ดังต่อไปนี้

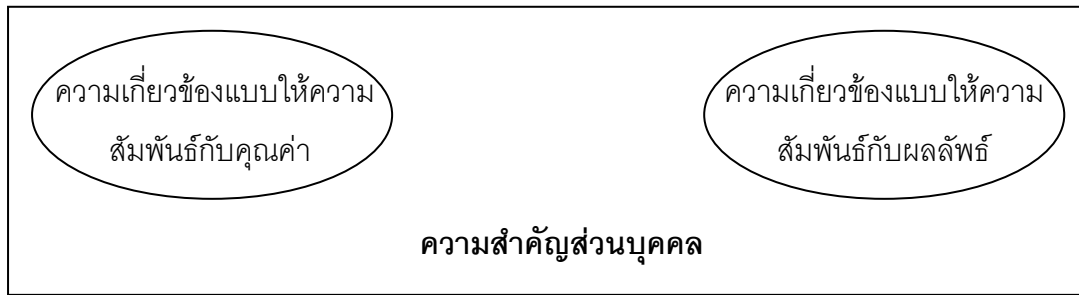

- 1) ความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับคุณค่า (value-relevant involvement) ที่สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีการตัดสินทางสังคม (social judgment theory) (Sherif & Hovland, 1961)
- 2) ความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ (outcome-relevant involvement) ที่สามารถอธิบายได้จากทฤษฎีการตอบสนองทางปัญญา (cognitive response theory) (Greenwald, 1968; Petty, Ostrom, & Brock, 1981) และรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ (Elaboration likelihood model: ELM) (เช่น Petty & Cacioppo, 1981, 1986; Petty & Wegener, 1999)
- 3) ความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับความประทับใจ (impression-relevant involvement) (เช่น Chaiken, 1980; Leippe & Elkin, 1987; Petty & Cacioppo 1979; Zimbardo, 1960)

ภาพที่ 3 ประเภทของความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ตามแนวคิดของ Johnson และ Eagly (1989)

Petty และ Cacioppo (1990) มองว่า แนวคิดเรื่องความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับคุณค่า และความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ ควรอยู่รวมเป็นหนึ่งเดียวกันมากกว่า เพราะตามแนวคิดดั้งเดิมนั้นเป็นการมองความเกี่ยวข้องในเนื้อหาเป็นเรื่องความสำคัญส่วนบุคคล (personal importance) และระบุเพิ่มเติมว่า ความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์ในคุณค่า และความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับผลลัพธ์นั้น สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์หลังจากการโน้มน้าวใจในทางเดียวกัน หรือแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับตัวแปรที่เข้ามาแทรกซ้อนหรือปะปน และความเกี่ยวข้องในการตอบสนอง ก็คือความเกี่ยวข้องแบบให้ความสัมพันธ์กับความประทับใจนั่นเอง นอกจากนี้ Petty และ Cacioppo ยังตีเตียนว่า การแบ่งความเกี่ยวข้องของผู้รับสารที่ได้จากการทำอภิวเคราะห์นั้น อาจเป็นการด่วนสรุปในเรื่องความเกี่ยวข้องของผู้รับสารที่เร็วจนเกินไป

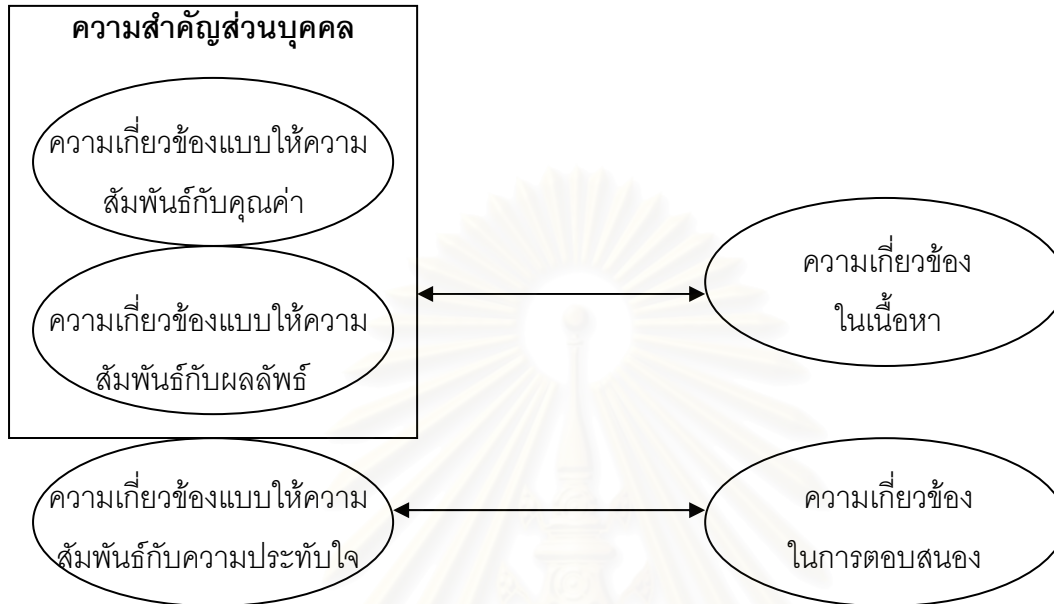
ภาพที่ 4 ความเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องของความเกี่ยวข้อง ที่รวมความเกี่ยวข้องแบบให้ความสำคัญกับคุณค่า และความเกี่ยวข้องแบบให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ โดยเน้นในเรื่องความสำคัญส่วนบุคคล ตามแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1990)

Johnson และ Eagly (1990) ได้โต้แย้งคำติเตียนของ Petty และ Cacioppo (1990) ในเรื่องการทำอภิวิเคราะห์ในเรื่องความเกี่ยวข้องและการโน้มโน้มน้าวใจว่า การทำอภิวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นการอธิบายธรรมชาติของรูปแบบความเกี่ยวข้อง และการทำอภิวิเคราะห์ที่ได้นั้นสามารถใช้เป็นต้นแบบของทางเลือกใหม่ในการศึกษาวิจัยเรื่องความเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการโน้มน้าวใจ โดยการศึกษาในแนวคิดใหม่ น่าจะแสดงให้เห็นถึงผลของการโน้มน้าวใจได้ดีกว่าความเกี่ยวข้องตามแนวคิดดั้งเดิม ดังนั้น ผลจากการทำอภิวิเคราะห์จึงเป็นการเน้นย้ำถึงประเภทของความเกี่ยวข้องมากกว่าการโต้แย้งแนวคิดเรื่องความเกี่ยวข้องของ Petty และ Cacioppo

Petty และ Wegener (1999) กล่าวเพิ่มเติมอีกครั้งว่า งานวิจัยที่มีพื้นฐานมาจากรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ หรือ ELM นั้น เป็นแนวคิดที่มีรูปแบบโดยกระบวนการอันหลากหลาย จนบางครั้งถูกนำไปเปรียบเทียบกับแนวคิดเรื่อง รูปแบบกระบวนการคิดอย่างง่าย-กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบในบริบทที่หลากหลาย (The Heuristic-Systematic Model in Its Broader Context) (Chaiken, Liberman, & Eagly, 1989; Chen & Chaiken, 1999) โดยรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ เป็นรูปแบบที่ยืดหยุ่นที่มีการประเมินการตัดสินใจหรือไม่มีการประเมินการตัดสินใจ และแนวทางของรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ ยังไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรูปแบบที่ไม่ใช้การโน้มน้าวใจ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรยึดหลักแนวคิดเรื่องความเกี่ยวข้องของแบบดั้งเดิม (เช่น Petty & Cacioppo 1979, 1986, 1990) เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ลักษณะการศึกษาแบบเน้นความสำคัญส่วนบุคคล (ความเกี่ยวข้อง) ของผู้รับสาร เช่น เรื่องความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลเรื่อง "การขึ้นภาษีในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการดีเรื่องความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลกับผู้เสียภาษีให้กับประเทศสหรัฐอเมริกา แต่อาจไม่เกี่ยวข้องกับการขึ้นภาษีที่ประเทศอังกฤษ แต่หากบุคคลได้มีการแสดงเจตคติต่อผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง เช่น เจ้านายชาวต่างชาติที่เป็นชาว

อังกฤษ ก็สามารทที่จะมองในเรื่องของความเกี่ยวข้องในการตอบสนองได้ โดยผลลัพธ์นั้นอาจเป็นตัวเพิ่มหรือลดคติพิพลได้ ขึ้นอยู่กับรางวัลของผลลัพธ์ที่ตามมา” (Petty & Cacioppo, 1986 หน้า 89)

ภาพที่ 5 รายละเอียดและเปรียบเทียบความเกี่ยวข้องในของงานวิจัยผลของความเกี่ยวข้องและการโน้มน้าวใจ ระหว่างแนวคิดของ Johnson และ Eagly (1989) กับแนวคิดของ Petty และ Cacioppo (1990)

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งความเกี่ยวข้องของผู้รับสารออกเป็น 2 ประเภท คือ ความเกี่ยวข้องสูงและความเกี่ยวข้องต่ำ ผู้วิจัยศึกษาในเรื่องของความเกี่ยวข้องของผู้รับสารว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีลักษณะของความเกี่ยวข้องสูงหรือความเกี่ยวข้องต่ำนั้น จะมีผลอย่างไรต่อการโน้มน้าวใจ

3. คุณภาพของข้อโต้แย้ง

Petty และ Cacioppo (1984) ศึกษาเรื่อง ผลของความเกี่ยวข้องที่มีต่อการตอบสนองต่อปริมาณและคุณภาพของข้อโต้แย้ง ในการศึกษานำร่อง ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านสารโน้มน้าวใจเรื่องนโยบายการขึ้นค่าเล่าเรียน ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง จะมีการอธิบายว่าการขึ้นค่าเล่าเรียนนั้นเป็นความต้องการที่มาจากตัวนักศึกษาเอง ส่วนผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ จะมีการอธิบายว่าเป็นลักษณะว่าการขึ้นค่าเล่าเรียนนั้นเป็นความต้องการมาจากบุคคลอื่น และในเงื่อนไขของการให้ข้อโต้แย้ง แบ่งเป็น เงื่อนไขการข้อโต้แย้งในทิศทางเดียวกันทั้งหมด 6 ข้อ กับเงื่อนไขการให้ข้อโต้แย้ง 2 ทิศทาง ระหว่างข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักจำนวน 3 ข้อ และข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักจำนวน 3 ข้อ

ผลปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่อให้ข้อโต้แย้ง 2 ทิศทาง คุณภาพของข้อโต้แย้งจะไม่ส่งต่อเจตคติ แต่จะส่งผลก็ต่อเมื่อมีการเพิ่มจำนวนของข้อโต้แย้งในทิศทางเดียวกันทั้งหมด ในทางกลับกัน ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง เมื่อให้ข้อโต้แย้ง 2 ทิศทาง คุณภาพของข้อโต้แย้งจะส่งผลต่อเจตคติ แต่ในเรื่องของจำนวนของข้อโต้แย้งนั้นกลับไม่ส่งผลต่อเจตคติ จึงกล่าวได้ว่า หากบุคคลมีความเกี่ยวข้องต่ำ เจตคติของบุคคลจะขึ้นอยู่กับจำนวนของข้อโต้แย้งมากกว่าคุณภาพของข้อโต้แย้ง (เป็นการประเมินโดยทางสายเปลือก) และหากบุคคลมีความเกี่ยวข้องสูง เจตคติของบุคคลจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อโต้แย้งมากกว่าจำนวนของข้อโต้แย้ง (เป็นการประเมินโดยทางสายแกน)

ในการศึกษาวิจัย แบ่งรูปแบบของการวิจัยเป็น 2 (ความเกี่ยวข้องในเนื้อหา: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (คุณภาพของข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) $\times$ 2 (จำนวนของข้อโต้แย้ง: 3 ข้อหรือ 9 ข้อ) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านสารโน้มน้าวใจเรื่องการสอบรบบยอด ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้องในเนื้อหา ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลสูงจะได้รับการบอกเล่าว่า การสอบรบบยอดจะจัดขึ้นในปีหน้า ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่ำจะได้รับการบอกเล่าว่า การสอบรบบยอดจะจัดขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า ในเงื่อนไขของคุณภาพของข้อโต้แย้ง แบ่งการให้ข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ การให้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ผลปรากฏว่า ในเงื่อนไขของความเกี่ยวข้อง ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูงมีคะแนนเจตคติต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขของการให้ข้อโต้แย้ง ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนในความคิดที่มีต่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ในเงื่อนไขของจำนวนของข้อโต้แย้ง ได้จากการถามผู้ร่วมการทดลองว่า “ในเรื่องของจำนวนของข้อโต้แย้งนั้นท่านให้การสนับสนุนกี่ข้อ” ซึ่งปรากฏว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งจำนวน 9 ข้อ ระบุจำนวนข้อที่สนับสนุนมากกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งจำนวน 3 ข้อ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของข้อโต้แย้งส่งผลต่อเจตคติ แสดงให้เห็นว่า จำนวนของข้อโต้แย้งจะส่งผลต่อเจตคติของบุคคลที่ความเกี่ยวข้องต่ำมากกว่าบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในทางกลับกัน คุณภาพของข้อโต้แย้งยังมีผลอย่างยิ่งกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มากกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเรื่องคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อการโน้มน้าวใจ โดยแบ่งเป็นข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท คือ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่หนักแน่น (strong argument) และ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งด้อย (weak argument)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงเจตคติของบุคคลว่า เมื่อได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” ในสภาวะอารมณ์ที่แตกต่างกัน ระหว่างอารมณ์ทางบวก-อารมณ์ทางลบ ที่เกิดขึ้นจากการเหนี่ยวนำอารมณ์ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจ และความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ระหว่างความเกี่ยวข้องสูง-ความเกี่ยวข้องต่ำ ต่อเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ว่าเมื่อได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ที่ประกอบด้วยข้อโต้แย้งระหว่างข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก-ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ผู้รับสารจะมีการตอบสนองต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจและมีเจตคติต่อสารที่โน้มน้าวใจอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ 11 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

ผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาเรื่องคุณภาพของข้อโต้แย้ง (เช่น Petty & Cacioppo, 1984) ที่ศึกษาเรื่องคุณภาพและปริมาณของข้อโต้แย้งที่ส่งผลต่อการโน้มน้าวใจ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

สมมติฐานข้อที่ 2

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

จากงานวิจัยที่ผ่านมาที่ศึกษาเรื่องของการเกี่ยวข้อง (เช่น Petty & Cacioppo, 1979) ที่ศึกษาเจตคติในเรื่องความเกี่ยวข้องต่อเนื้อหาสาร พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 3

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องของอารมณ์และการโน้มน้าวใจ พบว่า ในเรื่องอารมณ์ทางบวกและการโน้มน้าวใจ (เช่น Petty et al., 1993) ในการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติระหว่างอารมณ์ทางบวกกับอารมณ์ที่เป็นกลาง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลาง และในเรื่องอารมณ์ทางลบและการโน้มน้าวใจ (เช่น Bohner & Weinrth, 2001) ในการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติระหว่างอารมณ์ทางลบกับอารมณ์ที่เป็นกลาง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบ มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ที่เป็นกลาง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติหลังการให้สารเพื่อการโน้มน้าวใจระหว่างผู้ที่มีอารมณ์ทางบวกกับผู้ที่มีอารมณ์ทางลบ พิจารณาตามแนวคิดของรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ สันนิษฐานได้ว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางบวก มักใช้ทางสายเบี่ยงในการเปลี่ยนเจตคติ เป็นผลมาจากการเกิดอารมณ์ทางบวก ส่วนผู้ร่วมการทดลองที่มีอารมณ์ทางลบมักใช้ทางสายแกนในการเปลี่ยนเจตคติ โดยเน้นความสำคัญในเรื่องของข้อโต้แย้ง และแนวคิดของกรณีของอารมณ์และการประมวลข้อมูล สันนิษฐานได้ว่า เมื่อบุคคลที่มีอารมณ์ทางบวก มักใช้กระบวนการของแรงจูงใจในการคิดต่อข้อมูลต่ำ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

สมมติฐานข้อที่ 4

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องอารมณ์ทางบวกและการโน้มน้าวใจ (เช่น Petty et al., 1993, การทดลองที่ 2) พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง (มีความเกี่ยวข้องต่อโฆษณาปากกาสูง) ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ (มีความเกี่ยวข้องต่อโฆษณาปากกาต่ำ)

สมมติฐานข้อที่ 5

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องอารมณ์ทางลบและการโน้มน้าวใจ (เช่น Bohner & Weirath, 2001, การทดลองที่ 1) พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง (ผู้ที่สูบบุหรี่) ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ (ผู้ที่ไม่ได้สูบบุหรี่) ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงควรมีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 6

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เนื่องจากผลของอารมณ์ส่งผลต่อเจตคติ มากกว่าผลของข้อโต้แย้ง

สมมติฐานข้อที่ 7

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เนื่องจากผลของข้อโต้แย้งส่งผลต่อเจตคติ มากกว่าผลของอารมณ์

สมมติฐานข้อที่ 8

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่ามึนน่าใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องผลของอารมณ์ที่มีต่อเจตคติ (เช่น Bless et al., 1992, การทดลองที่ 1) ที่ศึกษาเรื่องผลของอารมณ์ที่มีต่อเจตคติ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และผู้วิจัยเห็นว่า ผลของอารมณ์ทางบวกส่งผลให้ผู้ร่วมการทดลองคะแนนเจตคติที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 9

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องอารมณ์ทางบวกและการโน้มน้าวใจ (เช่น Petty et al., 1993, การทดลองที่ 2) พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์กับความเกี่ยวข้องไม่ส่งผลต่อคะแนนเจตคติ และผู้วิจัยเห็นว่า ผลของอารมณ์ทางบวกส่งผลต่อคะแนนเจตคติของผู้ร่วมการทดลองมากกว่าผลของข้อโต้แย้ง

สมมติฐานข้อที่ 10

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องอารมณ์ทางลบและการโน้มน้าวใจ (เช่น Bohner & Weirath, 2001, การทดลองที่ 1) พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง (ผู้ที่สูบบุหรี่) ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และผู้วิจัยเห็นว่า ผลของข้อโต้แย้งทำให้ผู้ร่วมการทดลองมีคะแนนเจตคติที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 11

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากงานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องผลของอารมณ์ที่มีต่อเจตคติ (เช่น Bless et al., 1992, การทดลองที่ 1) พบว่า ผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก และผู้วิจัยเห็นว่า ผลของข้อโต้แย้งทำให้ผู้ร่วมการทดลองมีคะแนนเจตคติที่แตกต่างกัน

จากเงื่อนไขของสมมติฐานทั้ง 11 ข้อ สามารถนำมาเขียนเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1

สรุปรายละเอียดของสมมติฐานในการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ”

สมมติฐานข้อที่	การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์	ความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร	ประเภทของข้อโต้แย้ง	เจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจ	การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์	ความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร	ประเภทของข้อโต้แย้ง
1.	-	-	มีน้ำหนัก	>	-	-	ไม่มีน้ำหนัก
2.	-	สูง	-	>	-	ต่ำ	-
3.	ทางบวก	-	-	>	ทางลบ	-	-
4.	ทางบวก	สูง	-	>	ทางบวก	ต่ำ	-
5.	ทางลบ	สูง	-	>	ทางลบ	ต่ำ	-
6.	ทางบวก	-	มีน้ำหนัก	≈	ทางบวก	-	ไม่มีน้ำหนัก
7.	ทางลบ	-	มีน้ำหนัก	>	ทางลบ	-	ไม่มีน้ำหนัก
8.	ทางบวก	สูง	มีน้ำหนัก	≈	ทางบวก	สูง	ไม่มีน้ำหนัก
9.	ทางบวก	ต่ำ	มีน้ำหนัก	≈	ทางบวก	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก
10.	ทางลบ	สูง	มีน้ำหนัก	>	ทางลบ	สูง	ไม่มีน้ำหนัก
11.	ทางลบ	ต่ำ	มีน้ำหนัก	>	ทางลบ	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงอิทธิพลของอารมณ์ (ทางบวก-ทางลบ) ที่ได้จากการเหนี่ยวนำก่อนการนำเสนอสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลต่อเนื้อหาสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” และคุณภาพของข้อโต้แย้ง (มีน้ำหนัก-ไม่มีน้ำหนัก) ที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจต่อนิสิตระดับปริญญาตรี โดยเปรียบเทียบคะแนนเจตคติหลังการได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ตามเงื่อนไขของการทดลอง ใช้แนวคิดจากรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ และเงื่อนไขทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อการประมวลข้อมูล

คำจำกัดความในการวิจัย

1. สารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ หมายถึง สารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” โดยใช้วิธีการให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านข้อความ
2. อารมณ์ทางบวก หมายถึง การเหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองให้เกิดอารมณ์ทางบวก ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความข่าวที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางบวกจากหน้าหนังสือพิมพ์ ที่ผ่านการคัดเลือกจากการศึกษาเรื่องการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก
3. อารมณ์ทางลบ หมายถึง การเหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมการทดลองให้เกิดอารมณ์ทางลบ ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจ โดยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความข่าวที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางลบจากหน้าหนังสือพิมพ์ ที่ผ่านการคัดเลือกจากการศึกษาเรื่องการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ
4. ความเกี่ยวข้องสูง หมายถึง ความเกี่ยวข้องที่มีต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” ที่ระบุไว้ว่าจะให้มีการสอบภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้น ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ได้แก่ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. ความเกี่ยวข้องต่ำ หมายถึง ความเกี่ยวข้องที่มีต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” ที่ระบุไว้ว่าจะให้มีการสอบภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้น ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก หมายถึง ข้อความที่สนับสนุนเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ที่ได้จากการคัดเลือกในการศึกษาก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินข้อความที่ใช้เป็นข้อโต้แย้ง และข้อความดังกล่าว ได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมินเจตคติสูง
7. ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก หมายถึง ข้อความที่สนับสนุนเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ที่ได้จากการคัดเลือกในการศึกษาก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินข้อความที่ใช้เป็นข้อโต้แย้ง และข้อความดังกล่าว ได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมินเจตคติต่ำ
8. เจตคติของผู้รับสารที่ตอบสนองต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ หมายถึง คะแนนจากการให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาจากมาตราจำแนกความหมาย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ

1.1.1 อารมณ์

- อารมณ์ทางบวก
- อารมณ์ทางลบ

1.1.2 ความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร

- ความเกี่ยวข้องสูง
- ความเกี่ยวข้องต่ำ

1.1.3 คุณภาพของข้อโต้แย้ง

- มีน้ำหนัก
- ไม่มีน้ำหนัก

2. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจตคติของผู้รับสารที่ตอบสนองต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ โดยวัดจากการให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินมาตราจำแนกความหมาย (semantic differential scale) (Osgood, Suci, & Tannenbaum, 1957) จากนั้น นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

เพื่อให้ทราบถึงอิทธิพลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องต่อเนื้อหาสาร และคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อเจตคติต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้รูปแบบการศึกษา 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ใช้วิธีการสุ่มผู้ร่วมการทดลองให้เข้าไปอยู่ตามเงื่อนไขของการวิจัย ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. ผู้ร่วมการทดลอง/กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการศึกษาก่อนการทดลองและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ในการศึกษาก่อนการทดลอง ใช้ผู้ร่วมการทดลอง/กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 235 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ 2 กลุ่ม ได้แก่
  - 1) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก จำนวน 30 คน
  - 2) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ จำนวน 30 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการสร้างข้อโต้แย้ง จำนวน 60 คน
- 1.3 กลุ่มตัวอย่างในการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง จำนวน 55 คน
- 1.4 กลุ่มตัวอย่างในการสร้างมาตรจำแนกความหมาย เพื่อใช้ในการวัดความคิดเห็นต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา จำนวน 60 คน

ตารางที่ 2

รายละเอียดของผู้ร่วมการทดลองและกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการศึกษาก่อนการทดลองและ
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การศึกษาก่อนการทดลอง/ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	ผู้ร่วมการทดลอง/กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม
1. การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก	10	20	30
2. การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ	11	19	30
3. การสร้างข้อโต้แย้ง	20	40	60
4. การคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง	16	39	55
5. การสร้างมาตรฐานความหมายเพื่อใช้ในการวัดเจตคติ	29	31	60
รวม	86	149	235

2. ผู้ร่วมการทดลองในขั้นตอนการทดลอง

ใช้ผู้ร่วมการทดลอง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 280 คน โดยใช้รูปแบบ
การศึกษา 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มี
น้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ใช้วิธีการสุ่มผู้ร่วมการทดลองให้เข้าไปอยู่ตามเงื่อนไขของการวิจัย

ตารางที่ 3

รายละเอียดของผู้ร่วมการทดลองในขั้นตอนการทดลอง

การเหนี่ยวนำอารมณ์	เงื่อนไขการทดลอง		ผู้ร่วมการทดลอง		
	ความเกี่ยวข้อง	ข้อโต้แย้ง	ชาย	หญิง	รวม
ทางบวก	สูง	มีน้ำหนัก	10	25	35
ทางบวก	สูง	ไม่มีน้ำหนัก	17	18	35
ทางบวก	ต่ำ	มีน้ำหนัก	8	27	35
ทางบวก	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก	9	26	35
ทางลบ	สูง	มีน้ำหนัก	16	19	35
ทางลบ	สูง	ไม่มีน้ำหนัก	18	17	35
ทางลบ	ต่ำ	มีน้ำหนัก	7	28	35
ทางลบ	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก	9	26	35
รวม			94	186	280

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

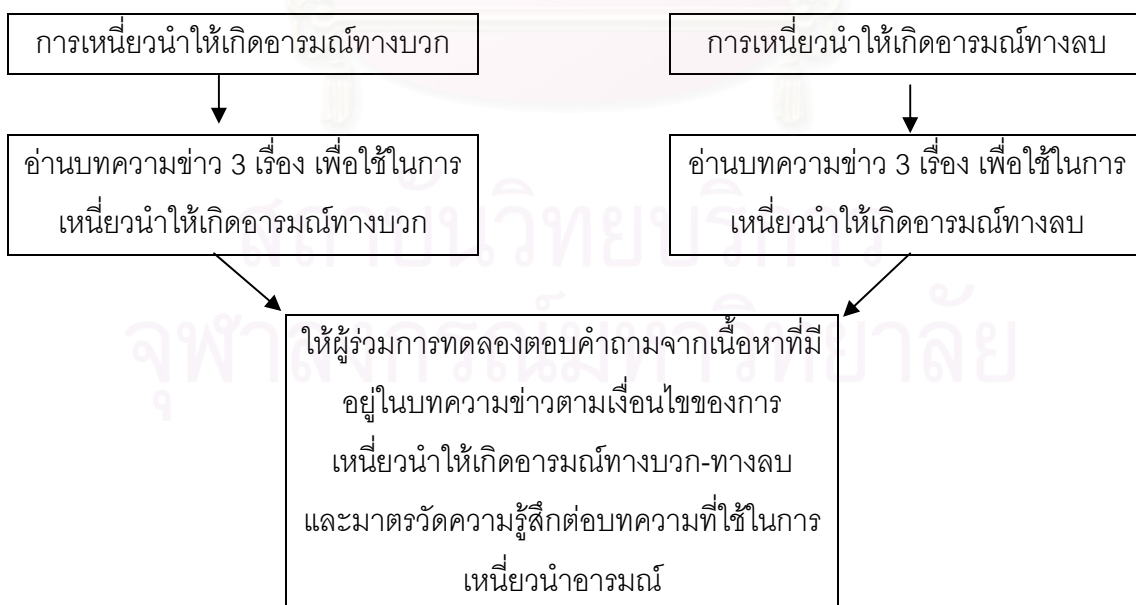
เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

1. บทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึก
2. แบบสำรวจเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. บทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึก

ผู้วิจัยใช้หัวข้อในการศึกษาเรื่องการสำรวจความรู้สึกต่อข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อศึกษาในเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก-ทางลบ แบ่งเงื่อนไขการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน เริ่มต้นจาก ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความตามเงื่อนไขของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ จากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามจากเนื้อหาในข่าวทั้ง 3 เหตุการณ์ เหตุการณ์ละ 3 ข้อ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ตามมาด้วยการตอบมาตรวัดความรู้สึก เพื่อตรวจสอบผลการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางบวก-ทางลบ ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์หรือไม่ (ดูได้ในภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 แผนผังแสดงขั้นตอนในการสร้างบทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึก

2. แบบสำรวจเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน จำนวน 35 คู่ ในการสร้างมาตรจำแนกความหมาย เพื่อใช้ในการวัดเจตคติต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ใช้หลักในการประเมิน ตามแนวคิดของ Osgood และคณะ (1957) โดยให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินข้อความ ได้แก่ “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....” ที่มีการให้คะแนนในการประเมินอยู่ 7 ระดับ

ตัวอย่างของมาตรจำแนกความหมายเพื่อใช้ในการวัดเจตคติต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

ตารางที่ 4

เกณฑ์การให้คะแนนของมาตรจำแนกความหมายเพื่อใช้ในการวัดเจตคติต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

ข้อความ	การให้คะแนน	
	ข้อความทางบวกไปยังข้อความลบ	ข้อความทางลบไปยังข้อความบวก
มาก	+3	-3
ปานกลาง	+2	-2
น้อย	+1	-1
2 ข้างพอๆ กัน	0	0
น้อย	-1	+1
ปานกลาง	-2	+2
มาก	-3	+3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาก่อนการทดลอง

แบ่งการศึกษาเป็น 5 เรื่อง ได้แก่

การศึกษาที่ 1

ใช้ผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาในเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก เริ่มต้นจาก ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางบวก จากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามจากเนื้อหาในข่าวทั้ง 3 เหตุการณ์ เหตุการณ์ละ 3 ข้อ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ตามมาด้วยการตอบมาตรวัดความรู้สึก เพื่อตรวจสอบผลการเหนี่ยวนำอารมณ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางบวกหรือไม่

การศึกษาที่ 2

ใช้ผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาในเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ เริ่มต้นจาก ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางลบจากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามจากเนื้อหาในข่าวทั้ง 3 เหตุการณ์ เหตุการณ์ละ 3 ข้อ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ตามมาด้วยการตอบมาตรวัดความรู้สึก เพื่อตรวจสอบผลการเหนี่ยวนำอารมณ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบหรือไม่

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 3800202 จิตวิทยาเพื่อชีวิตและการทำงาน คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 9 ธันวาคม 2546 จำนวน 60 คน ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ใช้เหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่

- 1) การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก
- 2) การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

ตารางที่ 5

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกข้อกระทงจากมาตราจำแนกความหมาย

คณะ	การศึกษาที่ 1		การศึกษาที่ 2		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	-	4	1	4	9
เศรษฐศาสตร์	1	4	-	2	7
วิศวกรรมศาสตร์	1	-	-	-	1
อักษรศาสตร์	-	3	-	-	3
รัฐศาสตร์	-	6	-	-	6
วิทยาศาสตร์	6	3	1	4	14
โครงการขยายโอกาสแห่งจุฬาฯ	2	-	-	-	2
ศิลปกรรมศาสตร์	-	-	2	-	2
ครุศาสตร์	-	-	2	-	2
แพทยศาสตร์	-	-	5	9	14
รวม	10	20	11	19	60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลของการเหนี่ยวนำว่าเป็นไปตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

1) การตรวจสอบความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่าน เพื่อทดสอบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกมีคะแนนความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่าน ($M = 8.27, SD = 1.28$) ไม่ต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ [$M = 8.07, SD = 0.64, t < 1$] (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทีของคะแนนความใส่ใจต่อเนื้อหาของบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำ
อารมณ์ ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางบวกกับเงื่อนไขการ
เหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

เงื่อนไข	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>Sig.</i>
อารมณ์ทางบวก	30	8.27	1.28	0.76	.450
อารมณ์ทางลบ	30	8.07	0.64		

2) การวิเคราะห์ข้อกระทงและการตรวจสอบความเที่ยงของมาตรวัดความรู้สึกรู้สึกต่อ
บทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์ ผู้วิจัยนำข้อกระทงทั้งหมด 10 ข้อ ที่ได้จากการตอบจากผู้
ร่วมการทดลอง ภายหลังจากที่ได้อ่านเนื้อหาข่าวตามเงื่อนไขของการวิจัย จำนวน 60 คน มา
วิเคราะห์รายข้อ (item analysis) (ดูในตารางที่ 27 ภาคผนวก ก) เริ่มจากการใช้ค่าสถิติ *t* เพื่อ
ทดสอบความแตกต่างระหว่างการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกกับการเหนี่ยวนำให้เกิด
อารมณ์ทางลบ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ $p \leq .01$ มีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือก 9 ข้อ จากข้อ
กระทง 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 และ 10 จากนั้น ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น (Corrected Item-total Correlations) ใช้ค่าวิกฤต
จากกลุ่มตัวอย่าง ($N = 60$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญเท่ากับ .01 โดยดูจากตาราง Herzberg
(1983) มีค่าเท่ากับ .300 ผลวิเคราะห์ พบว่า มีข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า .300 ครบทั้ง 9
ข้อ

หลังจากการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรวัดความรู้สึกรู้สึกต่อบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำ
อารมณ์ พบว่า มีข้อกระทงที่ถูกตัดทั้งหมด 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 5 จึงมีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือก
จำนวน 9 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความเที่ยงของมาตรวัดความรู้สึกรู้สึก พบว่า มีค่าความเที่ยง
 $\alpha = .96$

การศึกษาที่ 3

ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อศึกษาเรื่องการความเห็นต่อการจัดให้มีการสอบวัด
ความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา จากคำถามปลายเปิดที่ถามว่า “ท่านเห็นว่า การจัดให้มี
การสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา มีผลอย่างไรบ้าง” โดยผู้วิจัยได้นำความ
คิดเห็นที่เขียนถึงจากกลุ่มตัวอย่างมาใช้เป็นข้อข้อโต้แย้ง โดยข้อโต้แย้งที่ได้มาจากการศึกษานี้ จะ
มีการคัดเลือกในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีตามคณะต่างๆ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนบรรยายความรู้สึก ต่อคำถามปลายเปิดที่ถามว่า “ท่านเห็นว่า การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา มีผลอย่างไรบ้าง” ในวันที่ 4 มิถุนายน 2546 ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 7

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการสร้างข้อโต้แย้ง

คณะ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ครุศาสตร์	12	23	35
นิเทศศาสตร์	4	12	16
วิทยาศาสตร์	4	3	7
เศรษฐศาสตร์	-	2	2
รวม	20	40	60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงข้อความที่ได้จากคำถามปลายเปิดที่ได้จากการตอบจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ได้ความเห็นต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาจำนวน 21 ข้อความ (แสดงไว้ในตารางที่ 8)

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังได้คิดข้อความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเพิ่มเติมอีก 5 ข้อ ได้แก่

- 1) ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อทางมหาวิทยาลัย
- 2) ทำให้นิสิตใช้เวลาว่างไปเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ
- 3) ทำให้มีสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
- 4) ช่วยให้นิสิตสามารถชมรายการที่ออกอากาศภาคภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องฟังคำบรรยาย
- 5) ช่วยเพิ่มทักษะในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกับคู่สนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8

ข้อความที่ตอบ จำนวนการตอบ และร้อยละของการตอบแบบสอบถามความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา (N = 60)

ข้อความที่ตอบ	จำนวนการตอบ	ร้อยละ
1. ช่วยให้นิสิตทราบถึงระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ	34	56.67
2. ทำให้นิสิตมีการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในอนาคต	14	23.33
3. สามารถนำผลการสอบที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน	14	23.33
4. ทำให้นิสิตมีการฝึกฝนตนเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอ	14	23.33
5. ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะสนใจวิชาภาษาอังกฤษ	10	16.67
6. ทำให้นิสิตมีความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น	10	16.67
7. ทำให้นิสิตได้นำผลที่ได้รับจากการสอบไปแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ตนเองบกพร่อง	7	11.67
8. อาจถือเป็นมาตรฐานใหม่ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ	7	11.67
9. ทำให้นิสิตมีความพร้อมในการนำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตจริง	6	10.00
10. ทำให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ	6	10.00
11. ทำให้ทราบถึงศักยภาพของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น	5	8.33
12. เป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการพิจารณารับเข้าทำงาน	4	6.67
13. ทำให้นิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ	5	6.67
14. ช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอน สำหรับผู้ที่กำลังจะจบการศึกษาในปีถัดไป	4	6.67
15. ทำให้ทราบถึงมาตรฐานของแต่ละสถาบันในวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นอย่างไรบ้าง	4	6.67
16. สามารถประเมินคุณภาพของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้	4	6.67
17. เป็นประโยชน์ในการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา	3	5.00
18. ทำให้กล้าแสดงออก เมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อ	3	5.00
19. สร้างมาตรฐานในการวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	2	3.33
20. เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา	2	3.33
21. สามารถนำผลที่ได้จากการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับเด็กเล็ก	1	1.67

ดังนั้น จึงมีข้อความที่ใช้ทั้งหมด 26 ข้อ มาสร้างเป็นแบบสำรวจคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เพื่อใช้ในการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง โดยใช้คำถามนำว่า “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา.....” แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 11 ระดับ เพื่อใช้เก็บข้อมูลในขั้นตอนการศึกษาก่อนการทดลองที่ 4

ตัวอย่างของแบบสำรวจคุณภาพของข้อโต้แย้ง

1. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษช่วยให้มนิสิตทราบถึงระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ

มีเหตุผลน้อยที่สุด

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

 มีเหตุผลมากที่สุด

การศึกษที่ 4

ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 คน เพื่อศึกษาในเรื่องของการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง ได้แก่ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก-ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความสนับสนุนต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาที่ใช้เป็นโต้แย้งของสารที่ใช้โน้มน้าวใจ จำนวน 26 ข้อ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าข้อความสนับสนุนที่ได้อ่านไปนั้นมีคุณภาพมากหรือน้อย เพื่อจัดประเภทของข้อโต้แย้งว่า ข้อความใดเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และข้อความใดเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยใช้คะแนนเฉลี่ยในการประเมินมาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ต่อจากนั้น ผู้วิจัยคัดข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินคุณภาพมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และคัดข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการให้คะแนนในการประเมินคุณภาพน้อยที่สุด จำนวน 8 ข้อ มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยข้อโต้แย้งที่ผ่านการคัดเลือกทั้ง 2 ประเภท นำไปใช้ประกอบเป็นข้อโต้แย้งในสารโน้มน้าวใจ

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 3800255 มนุษยสัมพันธ์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2546 จำนวน 55 คน ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 9

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทข้อโต้แย้ง

คณะ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1	13	14
เศรษฐศาสตร์	8	4	12
อักษรศาสตร์	-	9	9
วิทยาศาสตร์	2	8	10
วิศวกรรมศาสตร์	3	-	3
นิเทศศาสตร์	2	1	3
ครุศาสตร์	-	4	4
รวม	16	39	55

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าเฉลี่ยที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ใช้ในการแบ่งประเภทของข้อโต้แย้ง โดยคัดเลือกข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินคุณภาพมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และคัดเลือกข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการให้คะแนนในการประเมินคุณภาพน้อยที่สุด จำนวน 8 ข้อ นำไปใช้เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก (แสดงไว้ในตารางที่ 10)

การศึกษาที่ 5

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อประเมินมาตรฐานจำแนกความหมายเพื่อวัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา จำนวน 35 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อความที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อกระทง นำไปใช้เป็นมาตรวัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10

ค่าเฉลี่ยของข้อความที่ได้จากการประเมินข้อความเพื่อใช้คัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง (N = 55)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ค่าเฉลี่ยที่ได้ จากการประเมิน	ข้อที่
1	ช่วยให้ทัศนคติทราบถึงระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ	9.36	1
2	ทำให้นักเรียนได้นำผลที่ได้รับจากการสอบไปแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ตนเองบกพร่อง	9.33	5
3	ทำให้ทราบถึงศักยภาพของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น	9.13	7
4	ทำให้นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ	8.53	23
5	สามารถนำผลการสอบที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน	8.51	4
6	เป็นประโยชน์ในการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา	8.42	22
7	อาจถือเป็นมาตรฐานใหม่ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ	8.36	26
8	ช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอน สำหรับผู้ที่กำลังจะจบการศึกษาในปีถัดไป	8.27	14
9*	เป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการพิจารณารับเข้าทำงาน	8.07	8
10*	เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษา	8.02	17
11*	สร้างมาตรฐานในการวัดความรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	7.90	16
12*	ทำให้ทราบถึงมาตรฐานของแต่ละสถาบันในวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นอย่างไรบ้าง	7.78	18
13*	ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในอนาคต	7.62	2
14*	สามารถประเมินคุณภาพของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้	7.49	20
15*	ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะสนใจวิชาภาษาอังกฤษ	7.33	10
16*	ทำให้นักเรียนมีการฝึกฝนตนเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอ	7.20	13
17*	ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น	7.07	15
18*	สามารถนำผลที่ได้จากการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับเด็กเล็ก	6.87	25
19	ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการนำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตจริง	6.75	3
20	ทำให้มีสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	6.71	19
21	เพิ่มทักษะในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกับคู่สนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ	6.47	24
22	ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อทางมหาวิทยาลัย	6.20	6
23	ทำให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ	5.96	11
24	ช่วยให้ทัศนคติสามารถชมรายการที่ออกอากาศภาคภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องฟังคำบรรยาย	5.82	21

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ข้อความ	ค่าเฉลี่ยที่ได้ จากการประเมิน	ข้อที่
25	ทำให้กล้าแสดงออก เมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อ	5.35	9
26	ทำให้นิสิตใช้เวลาว่างไปเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ	5.20	12

หมายเหตุ: * หมายถึง ข้อความที่ไม่ผ่านการคัดเลือกในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีตามคณะต่างๆ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินข้อความจากมาตรจำแนกความหมายที่ถามว่า “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....” จำนวน 35 ข้อ ในวันที่ 11 มิถุนายน 2546 ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 11

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการคัดเลือกข้อกระทงจากมาตรจำแนกความหมายเพื่อใช้วัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คณะ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เภสัชศาสตร์	-	3	3
วิศวกรรมศาสตร์	2	-	2
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	2	3	5
วิทยาศาสตร์	8	3	11
นิเทศศาสตร์	6	4	10
นิติศาสตร์	7	11	18
ครุศาสตร์	4	7	11
รวม	29	31	60

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อกระทงทั้งหมด 35 ข้อ ที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่าง 60 คน มาวิเคราะห์รายข้อ (item analysis) (ดูในตารางที่ 28 ภาคผนวก ก) เริ่มจากการใช้ค่าสถิติ t เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ $p \leq .01$ มีข้อกระทงที่ไม่ผ่านการคัดเลือก 5 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 7, 13, 23

และ 30 จากนั้น ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น (Corrected Item-total Correlations) โดยค่าวิกฤตจากกลุ่มตัวอย่าง ($N = 60$) ที่ระดับความมีนัยสำคัญเท่ากับ .01 จากตาราง Herzberg (1983) มีค่าเท่ากับ .300 ผลวิเคราะห์ข้อกระทงจำนวน 30 ข้อ พบว่า มีข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า .300 จำนวน 29 ข้อ โดยข้อกระทงที่ไม่ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ ข้อ 33 หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ในครั้งที่ 2 ผลปรากฏว่า มีข้อกระทงที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงกว่า .300 ทั้งหมด 29 ข้อ

หลังจากการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรจำแนกความหมาย พบว่า มีข้อกระทงที่ถูกตัดทั้งหมด 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 7, 13, 23, 30 และ 33 ดังนั้น จึงมีข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกจำนวน 29 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความเที่ยงของมาตรจำแนกความหมาย พบว่า มีค่าความเที่ยง $\alpha = .96$

2. ขั้นตอนการทดลอง

ในงานวิจัยครั้งนี้ กำหนดเงื่อนไขของการทดลอง และการสุ่มผู้ร่วมการทดลองให้เข้าไปอยู่ในเงื่อนไขของการทดลอง 8 เงื่อนไข ใช้ผู้ร่วมการทดลองทั้งหมด 280 คน

2.1 ขั้นตอนการคัดเลือกผู้ร่วมการทดลองให้อยู่ในเงื่อนไขการทดลอง

ขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยแบ่งผู้ร่วมการทดลองในเงื่อนไขเรื่องความเกี่ยวข้องของผู้รับสารออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ความเกี่ยวข้องสูง-ความเกี่ยวข้องต่ำ โดยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” สูง ได้แก่ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 140 คน และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจต่ำ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 140 คน

ขั้นตอนที่ 2

หลังจากที่ได้ผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไขเรื่องความเกี่ยวข้องของผู้รับสารที่มีผู้ร่วมการทดลองจากกลุ่มละ 140 คน ผู้วิจัยได้แบ่งผู้ร่วมการทดลองเข้าเงื่อนไขของอารมณ์ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ อารมณ์ทางบวก-อารมณ์ทางลบ ดังนั้น จะได้ผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไข กลุ่มละ 70 คน จำนวน 4 กลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3

หลังจากที่ได้ผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไขเรื่องความเกี่ยวข้องของผู้รับสารและเงื่อนไขของอารมณ์ที่มีผู้ร่วมการทดลองอยู่กลุ่มละ 70 ผู้วิจัยได้แบ่งผู้ร่วมการทดลองเข้าเงื่อนไขของข้อโต้แย้งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก-ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ดังนั้น จะได้ผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไข กลุ่มละ 35 คน จำนวน 8 กลุ่ม

จากเงื่อนไขของการทดลองทั้ง 8 เงื่อนไข สามารถนำมาเขียนเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 12

สรุปรายละเอียดของการกำหนดเงื่อนไขการทดลอง

ผู้ร่วมการทดลอง	ประเภทของเงื่อนไขที่ใช้ในการทดลอง		
	การเหนี่ยวนำอารมณ์	ความเกี่ยวข้อง	ข้อโต้แย้ง
เงื่อนไขที่ 1	ทางบวก	สูง	มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 2	ทางบวก	สูง	ไม่มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 3	ทางบวก	ต่ำ	มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 4	ทางบวก	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 5	ทางลบ	สูง	มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 6	ทางลบ	สูง	ไม่มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 7	ทางลบ	ต่ำ	มีน้ำหนัก
เงื่อนไขที่ 8	ทางลบ	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก

2.2 ขั้นทำการทดลอง

กระบวนการในการทดลองมีดังต่อไปนี้

1) การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์

ผู้วิจัยใช้วิธีการเหนี่ยวนำอารมณ์ของผู้ร่วมการทดลองให้อยู่ในเงื่อนไขของการวิจัย โดยเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางบวกจากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ ส่วนเงื่อนไขการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ ให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางลบจากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์

2) นำเสนอสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจให้แก่ผู้รับสาร

ให้ผู้ร่วมการทดลองทุกคนอ่านสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ เรื่อง “การจัดให้มีการสอบภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา”

3) นำเสนอข้อโต้แย้ง

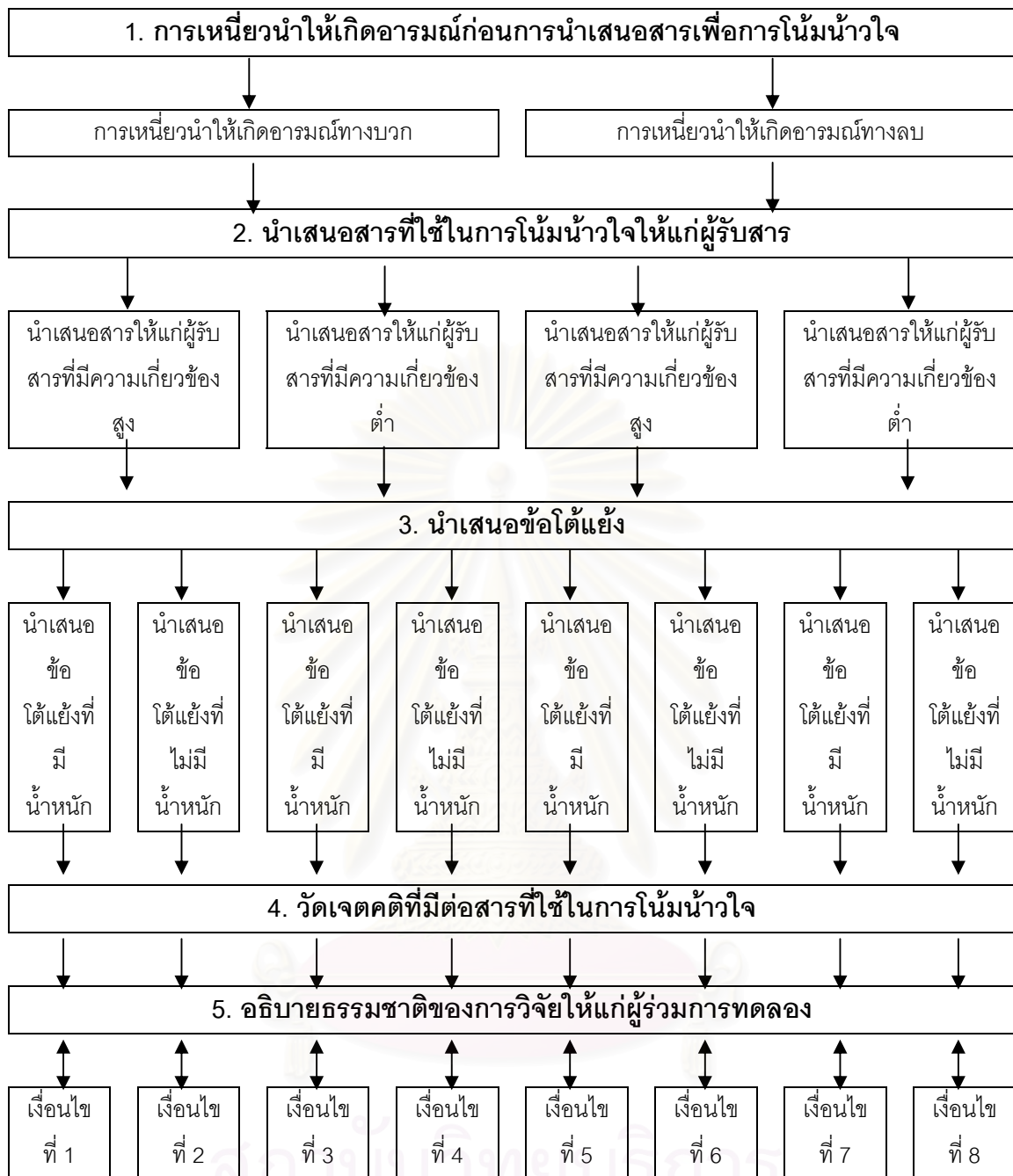
หลังจากที่ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” แล้ว ในส่วนของข้อโต้แย้งจะอยู่ในตอนท้าย โดยแบ่งข้อโต้แย้งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักหรือข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

4) วัดเจตคติที่มีต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ

ก่อนการวัดเจตคติของผู้ร่วมการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้กล่าวนำก่อนการให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินมาตรวัดเจตคติ โดยบอกกับผู้ร่วมการทดลองในทุกเงื่อนไขของการวิจัยว่า “นโยบายการจัดให้มีการสอบภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จศึกษานั้น จะจัดขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้น ในฐานะที่ท่านได้อ่านสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่องดังกล่าว” หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองประเมินแบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการสอบภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

5) อธิบายธรรมชาติของการวิจัยให้แก่ผู้ร่วมการทดลอง

หลังจากที่ผู้วิจัย ได้ทำการทดลองใน 4 ขั้นตอนที่ผ่านมาแล้ว ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะอธิบายธรรมชาติของการวิจัยให้แก่ผู้ร่วมการทดลอง ว่าได้มีการวางเงื่อนไขใดบ้างที่กระทบต่อความรู้สึกของผู้ร่วมการทดลอง

ภาพที่ 7 แผนผังแสดงขั้นตอนในการทดลองเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ”

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS version 10.0 for Windows โดยมีการคำนวณและวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบไปด้วย ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คะแนนสูงสุด (Max) และคะแนนต่ำสุด (Min) ของตัวแปรในการศึกษา
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (three-way ANOVA) เพื่อดูอิทธิพลหลัก (main effect) และปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างตัวแปรอิสระ เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 3 และทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ถึงข้อที่ 11
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (two-way ANOVA) และทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ถึงข้อที่ 7

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ” จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอตามขั้นตอนของการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (three-way ANOVA) ระหว่าง อารมณ์ × ความเกี่ยวข้อง × คุณภาพของข้อโต้แย้ง เพื่อทดสอบอิทธิพลหลัก และปฏิสัมพันธ์แบบ 3 ทาง ว่าส่งผลต่อคะแนนเจตคติของผู้ร่วมการทดลองอย่างไรบ้าง (ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 3) ตามมาด้วยการทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้เปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งและตัวแปรอิสระตัวที่สองในระดับที่แตกต่างกันของตัวแปรอิสระตัวที่สาม (ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ถึง 11)
2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (two-way ANOVA) เพื่อทดสอบอิทธิพลหลัก และปฏิสัมพันธ์แบบ 2 ทาง ระหว่าง อารมณ์ × ความเกี่ยวข้องว่าส่งผลต่อคะแนนเจตคติของผู้ร่วมการทดลองอย่างไรบ้าง ตามมาด้วยการทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้เปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งในระดับที่แตกต่างกันของตัวแปรอิสระตัวที่สอง (ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ถึง 5)
3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (two-way ANOVA) เพื่อทดสอบอิทธิพลหลัก และปฏิสัมพันธ์แบบ 2 ทาง ระหว่าง อารมณ์ × คุณภาพของข้อโต้แย้งว่าส่งผลต่อคะแนนเจตคติของผู้ร่วมการทดลองอย่างไรบ้าง ตามมาด้วยการทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้เปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่งในระดับที่แตกต่างกันของตัวแปรอิสระตัวที่สอง (ใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ถึง 7)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนความหมาย ดังนี้

n หมายถึง จำนวนตัวอย่าง/ผู้ร่วมการทดลองในกลุ่มย่อย

M หมายถึง ค่ามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยของคะแนน

SD หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

F หมายถึง ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตแบบ เอฟ

$Sig.$ หมายถึง ค่านัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยเรื่องเจตคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไขความเกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ดังนี้

1. นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูง จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มผู้ร่วมให้เข้าไปสู่เงื่อนไขของการเหนี่ยวนำอารมณ์ และเงื่อนไขของข้อโต้แย้งตามลำดับ
2. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มผู้ร่วมให้เข้าไปสู่เงื่อนไขของการเหนี่ยวนำอารมณ์ และเงื่อนไขของข้อโต้แย้งตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้คำนวณคะแนนจากการประเมินมาตราจำแนกความหมายที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาในแต่ละกลุ่มไว้ดังนี้ (แสดงไว้ในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ตามเงื่อนไขการทดลอง

อารมณ์	เงื่อนไข		M	SD	Max	Min	n	
	ความเกี่ยวข้อง	ข้อโต้แย้ง						
ทางบวก	สูง	มีน้ำหนัก	60.94	16.51	86	-7	35	
		ไม่มีน้ำหนัก	50.26	27.58	81	-24	35	
		รวม	55.60	23.20	86	-24	70	
	ต่ำ	มีน้ำหนัก	60.69	19.79	86	-14	35	
		ไม่มีน้ำหนัก	54.94	19.38	76	-13	35	
		รวม	57.81	19.66	86	-14	70	
	รวม	มีน้ำหนัก	60.81	18.09	86	-14	70	
		ไม่มีน้ำหนัก	52.60	23.78	81	-24	70	
		รวม	56.71	21.45	86	-24	140	
	ทางลบ	สูง	มีน้ำหนัก	50.83	25.36	87	-26	35
			ไม่มีน้ำหนัก	45.66	23.72	77	-25	35
			รวม	48.24	24.51	81	-26	70
ต่ำ		มีน้ำหนัก	58.26	21.10	87	7	35	
		ไม่มีน้ำหนัก	51.40	19.82	83	3	35	
		รวม	54.83	20.61	87	3	70	
รวม		มีน้ำหนัก	54.54	23.46	87	-26	70	
		ไม่มีน้ำหนัก	48.53	21.89	83	-25	70	
		รวม	51.54	22.81	87	-26	140	
รวม		สูง	มีน้ำหนัก	55.89	21.84	87	-26	70
			ไม่มีน้ำหนัก	47.96	25.64	81	-25	70
			รวม	51.92	24.06	87	-26	140
	ต่ำ	มีน้ำหนัก	59.47	20.34	87	-14	70	
		ไม่มีน้ำหนัก	53.17	19.54	83	-13	70	
		รวม	56.32	20.12	87	-14	140	
	รวม	มีน้ำหนัก	57.68	21.11	87	-26	140	
		ไม่มีน้ำหนัก	50.56	22.87	83	-25	140	
		รวม	54.12	22.25	87	-26	280	

คะแนนที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้นำมาทดสอบสมมติฐานทั้ง 11 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

ผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พิจารณาถึงอิทธิพลหลักเรื่องข้อโต้แย้ง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 57.68, SD = 21.11$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ($M = 50.56, SD = 22.25$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 [$F(1, 272) = 7.372$] สอดคล้องกับสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 14) ตารางที่ 14

ผลการทดสอบความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก)

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อารมณ์	1,872.057	1	1,872.057	3.896	.049
ความเกี่ยวข้อง	1,355.200	1	1,355.200	2.820	.094
ข้อโต้แย้ง	3,542.914	1	3,542.914	7.372	.007
อารมณ์ $\times$ ความเกี่ยวข้อง	334.414	1	334.414	0.696	.405
อารมณ์ $\times$ ข้อโต้แย้ง	84.700	1	84.700	0.176	.675
ความเกี่ยวข้อง $\times$ ข้อโต้แย้ง	46.414	1	46.414	0.097	.756
อารมณ์ $\times$ ความเกี่ยวข้อง $\times$ ข้อโต้แย้ง	192.229	1	192.229	0.400	.528
ความคลาดเคลื่อน	130,711.943	272	480.559		
รวม	138,139.871	279			

สมมติฐานข้อที่ 2

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พิจารณาถึงอิทธิพลหลักเรื่องความเกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มี

การสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 51.92$, $SD = 24.07$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องต่ำ [$(M = 56.32$, $SD = 20.12)$, $F(1, 272) = 2.820$, $p = .094$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 14)

สมมติฐานข้อที่ 3

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่าพอใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พิจารณาถึงอิทธิพลหลักเรื่องอารมณ์ พบว่า ผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 56.71$, $SD = 21.45$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ($M = 51.54$, $SD = 22.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1, 272) = 3.896$] สอดคล้องกับสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 14)

สมมติฐานข้อที่ 4

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่าพอใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (ตารางที่ 15) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) ในเงื่อนไขผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและมีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 55.60$, $SD = 23.20$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและมีความเกี่ยวข้องต่ำ [$(M = 57.81$, $SD = 19.66)$, $F < 1$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 16)

สมมติฐานข้อที่ 5

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่น่าพอใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (ตารางที่ 15) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) ในเงื่อนไขผู้ร่วมการ

ทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและมีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 48.24, SD = 24.51$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและมีความเกี่ยวข้องต่ำ

$[M = 54.83, SD = 20.61), F(1, 276) = 3.113, p = .079]$ ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 17)

ตารางที่ 15

ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 2 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ)

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อารมณ์	1,872.057	1	1,872.057	3.839	.051
ความเกี่ยวข้อง	1,355.200	1	1,355.200	2.779	.097
อารมณ์ $\times$ ความเกี่ยวข้อง	334.414	1	334.414	0.686	.408
ความคลาดเคลื่อน	134,578.200	276	487.602		
รวม	138,139.871	279			

ตารางที่ 16

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	171.607	1	171.607	0.352	.554
Error	134,578.200	276	487.602		

ตารางที่ 17

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	1,518.007	1	1,518.007	3.113	.079
Error	134,578.200	276	487.602		

สมมติฐานข้อที่ 6

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่นำมาใจไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (ตารางที่ 18) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ในเงื่อนไขผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 60.81, SD = 18.10$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ($M = 52.60, SD = 23.79$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1, 276) = 4.914$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 19)

ตารางที่ 18

ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 2 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก)

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อารมณ์	1,872.057	1	1,872.057	3.895	.049
ข้อโต้แย้ง	3,542.914	1	3,542.914	7.372	.007
อารมณ์ $\times$ ข้อโต้แย้ง	84.700	1	84.700	0.176	.675
ความคลาดเคลื่อน	132,640.200	276	480.580		
รวม	138,139.871	279			

ตารางที่ 19

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	2,361.607	1	2,361.607	4.914	.027
Error	132,640.200	276	480.580		

สมมติฐานข้อที่ 7

ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (ตารางที่ 18) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ในเงื่อนไขผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 54.54, SD = 23.46$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่อยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก [$(M = 48.53, SD = 21.90), F(1, 276) = 2.634, p = .106$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 20)

ตารางที่ 20

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	1,266.007	1	1,266.007	2.634	.106
Error	132,640.200	276	480.580		

สมมติฐานข้อที่ 8

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (ตารางที่ 21) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 60.94, SD = 16.51$) สูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ($M = 50.26, SD = 27.58$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 [$F(1, 272) = 4.158$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 22)

ตารางที่ 21

ผลการทดสอบความแปรปรวนแบบ 3 ทางของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก)

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อารมณ์	1,872.057	1	1,872.057	3.896	.049
ความเกี่ยวข้อง	1,355.200	1	1,355.200	2.820	.094
ข้อโต้แย้ง	3,542.914	1	3,542.914	7.372	.007
อารมณ์ $\times$ ความเกี่ยวข้อง $\times$ ข้อโต้แย้ง	657.757	4	164.439	0.342	.849
ความคลาดเคลื่อน	130,711.943	272	480.559		
รวม	138,139.871	279			

ตารางที่ 22

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	1,998.229	1	1,998.229	4.158	.042
Error	130,711.943	272	480.559		

สมมติฐานข้อที่ 9

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (ตารางที่ 21) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 60.69$, $SD = 19.79$) ไม่แตกต่างจากผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวกและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก [$(M = 54.94$, $SD = 19.38)$,

$F(1, 272) = 1.201, p = .274]$ สอดคล้องกับสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 23)

ตารางที่ 23

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	577.157	1	577.157	1.201	.274
Error	130,711.943	272	480.559		

สมมติฐานข้อที่ 10

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (ตารางที่ 21) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 50.83, SD = 25.36$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก [$(M = 45.66, SD = 23.72), F < 1]$ ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 24)

ตารางที่ 24

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องสูงและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	468.014	1	468.014	0.974	.325
Error	130,711.943	272	480.559		

สมมติฐานข้อที่ 11

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

จากผลการทดสอบความต่างในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (ตารางที่ 21) ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ($M = 58.26$, $SD = 21.10$) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก [$(M = 51.40$, $SD = 19.82)$, $F(1, 276) = 1.712$, $p = .192$] ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัย (ผลการทดสอบแสดงไว้ในตารางที่ 25)

ตารางที่ 25

ผลการทดสอบความต่างของคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ระหว่างผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักกับผู้ร่วมการทดลองที่มีความเกี่ยวข้องต่ำและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก เมื่ออยู่ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Contrast	822.857	1	822.857	1.712	.192
Error	130,711.943	272	480.559		

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ” ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางดังนี้

ตารางที่ 26

สรุปผลการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ”

สมมติฐานข้อที่	การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์	ความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร	ประเภทของข้อโต้แย้ง	เจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจ		การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์	ความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร	ประเภทของข้อโต้แย้ง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
				สมมติฐาน	ผลการวิจัย				
1.	-	-	มีน้ำหนัก	>	>	-	-	ไม่มีน้ำหนัก	ยอมรับ
2.	-	สูง	-	>	≈	-	ต่ำ	-	ปฏิเสธ
3.	ทางบวก	-	-	>	>	ทางลบ	-	-	ยอมรับ
4.	ทางบวก	สูง	-	>	≈	ทางบวก	ต่ำ	-	ปฏิเสธ
5.	ทางลบ	สูง	-	>	≈	ทางลบ	ต่ำ	-	ปฏิเสธ
6.	ทางบวก	-	มีน้ำหนัก	≈	>	ทางบวก	-	ไม่มีน้ำหนัก	ปฏิเสธ
7.	ทางลบ	-	มีน้ำหนัก	>	≈	ทางลบ	-	ไม่มีน้ำหนัก	ปฏิเสธ
8.	ทางบวก	สูง	มีน้ำหนัก	≈	>	ทางบวก	สูง	ไม่มีน้ำหนัก	ปฏิเสธ
9.	ทางบวก	ต่ำ	มีน้ำหนัก	≈	≈	ทางบวก	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก	ยอมรับ
10.	ทางลบ	สูง	มีน้ำหนัก	>	≈	ทางลบ	สูง	ไม่มีน้ำหนัก	ปฏิเสธ
11.	ทางลบ	ต่ำ	มีน้ำหนัก	>	≈	ทางลบ	ต่ำ	ไม่มีน้ำหนัก	ปฏิเสธ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง “ผลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้ง ต่อการตอบสนองต่อสารโน้มน้าวใจ” ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

จากแนวคิดเรื่องการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ตามแนวคิดเรื่อง รูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ หรือ ELM ของ Petty และ Cacioppo (1981) ที่ประกอบไปด้วยตัวแปรอันหลากหลาย โดยในงานวิจัยที่ผ่านมาได้ใช้ตัวแปรหลักที่ส่งผลต่อการโน้มน้าวใจ เช่น ข้อโต้แย้ง ความเกี่ยวข้อง และ/หรือ ความต้องการทางปัญญา พบว่า ตัวแปรที่กล่าวมานั้นมีผลต่อคะแนนเจตคติที่มีต่อเรื่องที่มาโน้มน้าวใจตามเงื่อนไขที่ต้องการ

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงปัจจัยหลักสามประการที่มีผลต่อการโน้มน้าวใจ ได้แก่ อารมณ์ ความเกี่ยวข้อง และคุณภาพของข้อโต้แย้งต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจ โดยพบว่าอิทธิพลหลักสองตัวที่ส่งผลต่อคะแนนเจตคติ ได้แก่ อิทธิพลของข้อโต้แย้งและอิทธิพลของอารมณ์ แต่ไม่พบความแตกต่างในเรื่องอิทธิพลของความเกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงขออธิบายอิทธิพลของตัวแปรต้นแต่ละตัวดังนี้

อิทธิพลของอารมณ์

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พบว่า อิทธิพลหลักของอารมณ์ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจทำให้บุคคลมีคะแนนเจตคติแตกต่างกัน โดยผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

ในการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ถึงข้อที่ 5 ไม่พบว่าอิทธิพลหลักของอารมณ์ส่งผลต่อคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่ใช้นโน้มน้าวใจ และในการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ถึงข้อที่ 7 พบว่าอิทธิพลหลักของอารมณ์ส่งผลต่อคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่ใช้นโน้มน้าวใจในเงื่อนไขของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก สันนิษฐานได้ว่า อิทธิพลของข้อโต้แย้งมีส่วนช่วยให้อิทธิพลของอารมณ์ทางบวกส่งผลต่อคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจ

อิทธิพลของข้อโต้แย้ง

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พบว่า อิทธิพลหลักของข้อโต้แย้งทำให้บุคคลมีคะแนนเจตคติแตกต่างกัน โดยผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาสูงกว่าผู้ร่วมการทดลองที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งตรงตามแนวคิดเรื่องรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ สนับสนุนต่องานวิจัยที่ผ่านมา นับจากงานวิจัยแรกเริ่มของ Petty และ Cacioppo ในปี 1979, 1981 และ 1984 ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดให้มีการสอบรวบยอด ที่มีลักษณะการโน้มน้าวใจที่มีความคล้ายคลึงกัน

ในการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักมีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 6 ของผู้วิจัย ส่วนในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 7 ของผู้วิจัย

ในการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ พบว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 10 ของผู้วิจัย และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 11 ของผู้วิจัย ส่วนการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก พบว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 9 ของผู้วิจัย แต่ทว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 8 ของผู้วิจัย สามารถอธิบายได้ว่า เนื้อหาที่ใช้ในการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกอาจส่งผลให้ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงมีคะแนนเจตคติที่แตกต่างกัน เมื่อได้รับประเภทของข้อโต้แย้งที่ต่างกัน

อิทธิพลของความเกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง พบว่า อิทธิพลหลักของความเกี่ยวข้องไม่ส่งผลต่อคะแนนเจตคติของผู้ร่วมการทดลอง โดยผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจาก

ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ของผู้วิจัยที่ตั้งไว้ว่า ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำซึ่งไม่ตรงตามแนวคิดเรื่องรูปแบบความเป็นไปได้ของการขยายความเพื่อการโน้มน้าวใจ ซึ่งให้เห็นว่า อิทธิพลหลักของความเกี่ยวข้องอาจทำให้บุคคลมีเจตคติไม่แตกต่างแตกต่างกันได้ เช่น ในงานวิจัยของ Pierro, Mannetti, Kruglanski และ Keppler (2004) ที่ได้ทดสอบเรื่องความเกี่ยวข้องอาจเป็นตัวลดอิทธิพลของสิ่งชี้แนะ เมื่อบุคคลมีความเกี่ยวข้องสูง โดยใช้การบรรยายคุณสมบัติของโทรศัพท์เคลื่อนที่สองตราสินค้า พบว่า บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสูง หากมีการเพิ่มแรงจูงใจในการตัดสินใจต่อเนื้อหาสาร บุคคลจะไขข้อโต้แย้งเป็นสิ่งชี้แนะในการตัดสินใจเจตคติต่อสินค้า จึงทำให้ความเกี่ยวข้องไม่ส่งอิทธิพลต่อเจตคติ

ในการทดสอบความต่างจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง ระหว่าง 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) ในเงื่อนไขอารมณ์ทางบวก ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูงมีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 4 ของผู้วิจัย ส่วนในเงื่อนไขอารมณ์ทางลบ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 5 ของผู้วิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำให้มุมมองเรื่องการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ มีรูปแบบที่หลากหลายไปจากแนวคิด ได้แก่ เรื่องความเกี่ยวข้อง ที่ผลการวิจัยไม่สนับสนุนผลการทดสอบสมมติฐาน ในเรื่องประเภทข้อโต้แย้งต่อสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเมื่ออยู่ภายใต้อิทธิพลของตัวแปรต้นอื่น จึงเป็นเหตุให้อิทธิพลของข้อโต้แย้งมีบทบาทในการโน้มน้าวใจที่ลดลง และเรื่องอารมณ์ก่อนการนำเสนอสาร ที่อารมณ์ทางบวกก่อนการนำเสนอสารมีประสิทธิภาพในการโน้มน้าวใจเมื่อรวมเอาอิทธิพลหลักตัวอื่นเข้าไป แต่ก็ไม่เป็นเช่นนี้เสมอไป เพราะเมื่อแยกการวิเคราะห์ออกเป็นส่วนย่อย ได้แก่ อิทธิพลหลักเรื่องอารมณ์กับความเกี่ยวข้อง กลับพบว่าอารมณ์ไม่สามารถส่งผลต่อคะแนนเจตคติ และอาจเป็นไปได้ด้วยว่า ในการวิจัยอื่น ผลของอารมณ์อาจมีผลในทางตรงข้ามกับงานวิจัยครั้งนี้ได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงเจตคติของบุคคลว่า เมื่อได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจเรื่อง “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา” ในสภาวะอารมณ์ที่แตกต่างกัน ระหว่างอารมณ์ทางบวก-อารมณ์ทางลบ ที่เกิดขึ้นจากการเหนี่ยวนำอารมณ์ก่อนการนำเสนอสารเพื่อการโน้มน้าวใจ และความเกี่ยวข้องของผู้รับสาร ระหว่างความเกี่ยวข้องสูง-ความเกี่ยวข้องต่ำ ต่อเนื้อหาสารเพื่อการโน้มน้าวใจ ว่าเมื่อได้รับสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ ที่ประกอบด้วยข้อโต้แย้งระหว่างข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก-ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ผู้รับสารจะมีการตอบสนองต่อเนื้อหาของสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจและมีเจตคติต่อสารที่โน้มน้าวใจอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
2. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ
3. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ
4. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก
5. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ
6. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

7. ผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
8. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
9. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
10. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
11. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อเรื่องที่โน้มน้าวใจสูงกว่าผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ในเงื่อนไขที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ และได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. ผู้ร่วมการทดลอง/กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการศึกษาก่อนการทดลองและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ในการศึกษาก่อนการทดลอง ใช้ผู้ร่วมการทดลอง/กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 235 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ 2 กลุ่ม ได้แก่
  - 1) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก จำนวน 30 คน
  - 2) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ จำนวน 30 คน

- 1.2 กลุ่มตัวอย่างในการสร้างข้อโต้แย้ง จำนวน 60 คน
- 1.3 กลุ่มตัวอย่างในการคัดเลือกประเภทของข้อโต้แย้ง จำนวน 55 คน
- 1.4 กลุ่มตัวอย่างในการสร้างมาตรจำแนกความหมาย เพื่อใช้ในการวัดความคิดเห็นต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา จำนวน 60 คน

2. ผู้ร่วมการทดลองในขั้นตอนการทดลอง

ใช้ผู้ร่วมการทดลอง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 280 คน โดยใช้รูปแบบการศึกษา 2 (อารมณ์: ทางบวกหรือทางลบ) $\times$ 2 (ความเกี่ยวข้อง: สูงหรือต่ำ) $\times$ 2 (ข้อโต้แย้ง: มีน้ำหนักหรือไม่มีน้ำหนัก) ใช้วิธีการสุ่มผู้ร่วมการทดลองให้เข้าไปอยู่ตามเงื่อนไขของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

1. บทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึกร
2. แบบสำรวจเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาก่อนการทดลอง

แบ่งการศึกษาเป็น 5 เรื่อง ได้แก่

การศึกษาที่ 1

การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก ใช้ผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาในเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก เริ่มต้นจาก ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางบวกจากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามจากเนื้อหาในข่าวทั้ง 3 เหตุการณ์ เหตุการณ์ละ 3 ข้อ เพื่อตรวจสอบว่าผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ตามมาด้วยการตอบมาตรวัดความรู้สึก เพื่อตรวจสอบผลการเหนี่ยวนำอารมณ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางบวกหรือไม่

การศึกษาที่ 2

การเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ ใช้ผู้ร่วมการทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาในเรื่องของการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ เริ่มต้นจาก ผู้วิจัยให้ผู้ร่วมการทดลองอ่านบทความที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเหตุการณ์ทางลบจากหน้าหนังสือพิมพ์ จำนวน 3 เหตุการณ์ หลังจากนั้น ให้ผู้ร่วมการทดลองตอบคำถามจากเนื้อหาในข่าวทั้ง 3 เหตุการณ์ เหตุการณ์ละ 3 ข้อ เพื่อตรวจสอบว่า ผู้ร่วมการทดลองได้อ่านบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์และมีความใส่ใจต่อเรื่องที่ได้อ่านหรือไม่ ตามมาด้วยการตอบมาตราวัดความรู้สึก เพื่อตรวจสอบผลการเหนี่ยวนำอารมณ์ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ทางลบหรือไม่

ในการศึกษาที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาเพื่อชีวิตและการทำงาน คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 9 ธันวาคม 2546 จำนวน 60 คน แบ่งผู้ร่วมการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม ตามเงื่อนไขเรื่องการเหนี่ยวนำอารมณ์

การศึกษาที่ 3

เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีตามคณะต่างๆ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างเขียนบรรยายความรู้สึก จากมาตราวัดปลายเปิดที่ถามว่า “ท่านเห็นว่า การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา มีผลอย่างไรบ้าง” ในวันที่ 4 มิถุนายน 2546

การศึกษาที่ 4

เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2546 จำนวน 55 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความสนับสนุนต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาที่ใช้เป็นโต้แย้งของสารที่ใช้โน้มน้าวใจ จำนวน 26 ข้อ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าข้อความสนับสนุนที่ได้อ่านไปนั้นมีคุณภาพมากหรือน้อย เพื่อจัดประเภทของข้อโต้แย้งว่า ข้อความใดเป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และข้อความใดเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยใช้คะแนนเฉลี่ยในการประเมินมาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ต่อจากนั้น ผู้วิจัยคัดข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินคุณภาพมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก และคัดข้อความที่มีคะแนนเฉลี่ยในการให้คะแนนในการประเมินคุณภาพน้อยที่สุด จำนวน 8 ข้อ มาใช้เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก โดยข้อโต้แย้งที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน 16 ข้อ มาใช้ประกอบเป็นข้อโต้แย้งในสารโน้มน้าวใจ

การศึกษาที่ 5

เก็บข้อมูลกับนิสิตระดับปริญญาตรีตามคณะต่างๆ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน เพื่อประเมินมาตรฐานความหมายเพื่อใช้ในการวัดเจตคติที่ถามว่า “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....” จำนวน 35 ข้อ เพื่อคัดเลือก ข้อความที่ผ่านการวิเคราะห์ข้อกระทง เพื่อใช้เป็นมาตรฐานวัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ในวันที่ 11 มิถุนายน 2546

2. ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 โดยผู้วิจัยได้เริ่มเก็บ ข้อมูลจากผู้ร่วมการทดลองตามเงื่อนไขความเกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ดังนี้

1. นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูง จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการ สุ่มผู้ร่วมให้เข้าไปสู่เงื่อนไขของการเหนี่ยวนำอารมณ์ และเงื่อนไขของข้อโต้แย้งตามลำดับ
2. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในเงื่อนไขความเกี่ยวข้องสูง จากนั้นผู้วิจัยได้ ดำเนินการสุ่มผู้ร่วมให้เข้าไปสู่เงื่อนไขของการเหนี่ยวนำอารมณ์ และเงื่อนไขของข้อโต้แย้ง ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS version 10.0 for Windows โดยมีการคำนวณและวิเคราะห์ค่าสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบไปด้วย ค่ามัธยฐานเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) คะแนนสูงสุด (Max) และคะแนนต่ำสุด (Min) ของตัวแปรในการศึกษา
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (three-way ANOVA) เพื่อดูอิทธิพลหลัก (main effect) และปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างตัวแปรอิสระ เพื่อใช้ในการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 3 และทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้ในการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 8 ถึงข้อที่ 11
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (two-way ANOVA) และทดสอบความต่าง (contrast) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ถึงข้อที่ 7

10. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องสูง ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
11. ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก มีคะแนนเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องต่ำ ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบและได้รับข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอถึงอิทธิพลของอารมณ์ ความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และคุณภาพของข้อโต้แย้งที่ส่งผลต่อบทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ โดยผู้วิจัยนำตัวแปรที่มีบทบาทต่อการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจทั้งสามตัวมาศึกษา ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้ทดสอบให้เห็นว่าในสถานการณ์ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิจัยเรื่องความเกี่ยวข้อง ได้ผลลัพธ์เรื่องความเกี่ยวข้องที่แตกต่างไปจากงานวิจัยที่ผ่านมา อาจเป็นไปได้ว่า ในการถามเจตคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ไม่ได้มีการถามที่ระบุให้เน้นย้ำถึงความเกี่ยวข้องที่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้ การศึกษาเรื่องของการเกี่ยวข้องต่อการโน้มน้าวใจ น่าจะมีความหลากหลายมากขึ้น ในส่วนของอารมณ์ก่อนการนำเสนอสารที่ใช้ในการโน้มน้าวใจก็เช่นเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่าสถานการณ์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แม้ว่า คะแนนเจตคติของผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวกจะมีสูงกว่าคะแนนเจตคติของผู้ที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ แต่ก็มีได้หมายความว่า ในสถานการณ์อื่นจะเป็นเช่นนี้ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป หากมีการศึกษาเรื่องความเกี่ยวข้องและอารมณ์ก่อนการนำเสนอสาร ควรมีการแบ่งรายละเอียดในการศึกษาให้กว้างขึ้น เพื่อให้ผลการตรวจสอบเรื่องของการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจมีความแม่นยำมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- แข่งขันฝีมือแรงงานคว่า 1 เหรียญทอง. (26 มิถุนายน 2546) *ไทยรัฐ*, หน้า 1.
- จับลูกคนบด! ปล้นชิงมือถือ. (20 มิถุนายน 2546) *ไทยรัฐ*, หน้า 1.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). *เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก*. กรุงเทพมหานคร: คณะครู
ศาสตราจารย์พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)
- นร.ไทยคว่าแชมป์ “ซีวียาโอลิมปิก” 3 เหรียญทอง-1 เงิน. (17 กรกฎาคม 2546) *ไทยรัฐ*, หน้า 1.
- ประตุ ปอ. หนีบ่วงทับลูกรองเลขาก กต. (26 สิงหาคม 2546) *ไทยรัฐ*, หน้า 1.
- สวนกุหลาบคว่าทงคณิตศาสตร์โอลิมปิกครั้งแรกในรอบ 15 ปี. (18 กรกฎาคม 2546) *ไทยรัฐ*,
หน้า 1.
- สะพานลอยปล้นกันอีก. (24 สิงหาคม 2546) *ไทยรัฐ*, หน้า 1.

ภาษาอังกฤษ

- Apsler, R., & Sears, D. O. (1968). Warning, personal involvement, and attitude change. *Journal of Personality and Social Psychology*, 9, 162-166.
- Bless, H., Bohner, G., Schwarz, N., & Strack, F. (1990). Mood and persuasion: A cognitive response analysis. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 16, 331-345.
- Bless, H., Mackie, D. M., & Schwarz, N. (1992). Mood effects on attitude judgments: Independent effects of mood before and after message elaboration. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63, 585-595.
- Bless, H., & Schwarz, N. (1999). Sufficient and necessary conditions in dual-process models. In S. Chaiken, & Y. Trope, (Eds.), *Dual-process theories in social psychology* (pp. 423-440). New York: Guilford Press.
- Bohner, G., & Weinrth, T. (2001). Negative mood can increase or decrease message scrutiny: The affect interpretation hypothesis. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27, 1417-1428.
- Cacioppo, J. T., & Petty, R. E. (1982). The need for cognition. *Journal of Personality and Social Psychology*, 42, 116-131.
- Chaiken, S. (1980). Heuristic versus systematic information processing and use of source versus message cue in persuasion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39, 752-766.

- Chaiken, S., Liberman, A., & Eagly, A. H. (1989). Heuristic and systematic processing within and beyond the persuasion context. In J. S. Uleman & J. A. Bargh (Eds.), *Unintended thought* (pp. 212-252). New York: Guilford Press.
- Chen, S., & Chaiken, S. (1999). The heuristic-systematic in its boarder context. In S. Chaiken & Y. Trop (Eds.), *Dual-process theories in social psychology* (pp. 73-96). New York: Guilford Press.
- Eagly, A. H. (1967). Involvement as a determination of response to favorable and unfavorable information. *Journal of Personality and Social Psychology Monograph*, 3, (3, Pt 2).
- Festinger, L. (1954). A theory of social comparison process. *Human Relation*, 7, 117-140
- Greenwald, A. G. (1968). Cognitive learning, cognitive response persuasion, and attitude change. In A. G. Greenwald, T. C. Brock, & T. M. Ostrom (Eds.), *Psychological foundations of attitudes* (pp.148-170). New York: Academic Press.
- Herzberg, P.A. (1983). *Principle of statistics*. New York: Wiley.
- Hovland, C. I., Janis, I. L., & Kelley, H. H. (1953). *Communication and persuasion*. New Haven, CT: Yale University Press.
- Johnson, B. T., & Eagly, A. H. (1989). Effects of involvement on persuasion: A meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 106, 290-314.
- Johnson, B. T., & Eagly, A. H. (1990). Involvement and persuasion: Types, traditions, and the evidence. *Psychological Bulletin*, 107, 375-384.
- Kiesler, C. A., Collins, B. E., & Miller, N. (1969). *Attitude change: A critical analysis of theoretical approaches*. New York: Wiley.
- McGuire, W. J. (1969). The nature of attitudes and attitude change. In G. Lindzey & E. Aronson (Eds.), *The handbook of social psychology* (2nd ed., Vol. 3, pp. 136-314). New York: Random House.
- Leippe, M. R., & Elkin, R. A. (1987). When motives clash: Issue involvement and response involvement as determinants of persuasion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 269-278.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1979). Issue-involvement can increase or decrease persuasion by enhancing message-relevant cognitive responses. *Journal of Personality and Social Psychology*, 37, 1915-1926.

- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1981). *Attitudes and persuasion: Classic and contemporary approaches*. Dubuque, IA: Wm. C. Brown.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1984). The effects of involvement on responses to argument quantity and quality: Central and peripheral routes to persuasion. *Journal of Personality and Social Psychology*, *46*, 69-81.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1986). *Communication and persuasion: Central and peripheral routes to attitude change*. New York: Springer-Verlag.
- Petty, R. E., & Cacioppo, J. T. (1990). Involvement and persuasion: Tradition versus integration. *Psychological Bulletin*, *107*, 367-374.
- Petty, R. E., Cacioppo, J. T., & Goldman, R. (1981). Personal involvement as a determinant of argument-based persuasion. *Journal of Personality and Social Psychology*, *41*, 847-855.
- Petty, R. E., Cacioppo, J. T., Strathman, A. J., & Priester, J. R. (1994). To think or not to think: Exploring two routes to persuasion. In S. Shavitt & T. C. Brock (Eds.), *Persuasion: Psychological insights and perspectives* (pp. 113-147). Needham Heights, MA: Allyn and Bacon.
- Petty, R. E., Harkins, S. G., & Williams, K. D. (1980). The effect of group diffusion of cognitive effort on attitudes: An information processing view. *Journal of Personality and Social Psychology*, *38*, 81-92.
- Petty, R. E., Ostrom, T. M., & Brock, T. C. (Eds.). (1981). *Cognitive responses in persuasion*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Petty, R. E., Schumann, D. W., Richman, S. A., & Strathman, A. J. (1993). Positive mood and persuasion: Different roles for affect under high and low elaboration conditions. *Journal of Personality and Social Psychology*, *64*, 5-20.
- Petty, R. E., & Wegener, D. T. (1999). The elaboration likelihood model: Current status and controversies. In S. Chaiken & Y. Tropic (Eds.), *Dual-process theories in social psychology* (pp.41-72). New York: Guilford Press.
- Pierro, A., Mannetti, L., Kruglanski, A. W., & Sleeth-Kepper, D. (2004). Relevance override: On the reduced impact of "cues" under high-motivation conditions of persuasion studies. *Journal of Personality and Social Psychology*, *86*, 251-264.

Osgood, C. E., Suci, G. L., & Tannenbaum, P. H. (1957). *The measurement of meaning*. Urbana: University of Illinois Press.

Rhine, R. J., & Severance, L. J. (1970). Ego-involvement, discrepancy, source credibility, and attitude change. *Journal of Personality and Social Psychology*, 16, 175-190.

Sherif, M., & Hovland, C. I. (1961). *Social judgment: Assimilation and contrast effects in communication and attitude change*. New Haven, CT: Yale University Press.

Sherif, C. W., Sherif, M., & Nebergall, R. E. (1965). *Attitude and attitude change*. Philadelphia: Saunders.

Taylor, S. E. (1981). The interface of cognitive and social psychology. In J. H. Harvey (Ed.), *Cognition, social behavior, and the environment* (pp. 189-211). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Wegener, D. T., Petty, R. E., & Smith, S. M. (1995). Positive mood can increase or decrease message scrutiny: The hedonic contingency view of mood and message processing. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69, 5-15.

Zimbardo, P. (1960). Involvement and communication discrepancy as determinants of opinion conformity. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 60, 86-94.

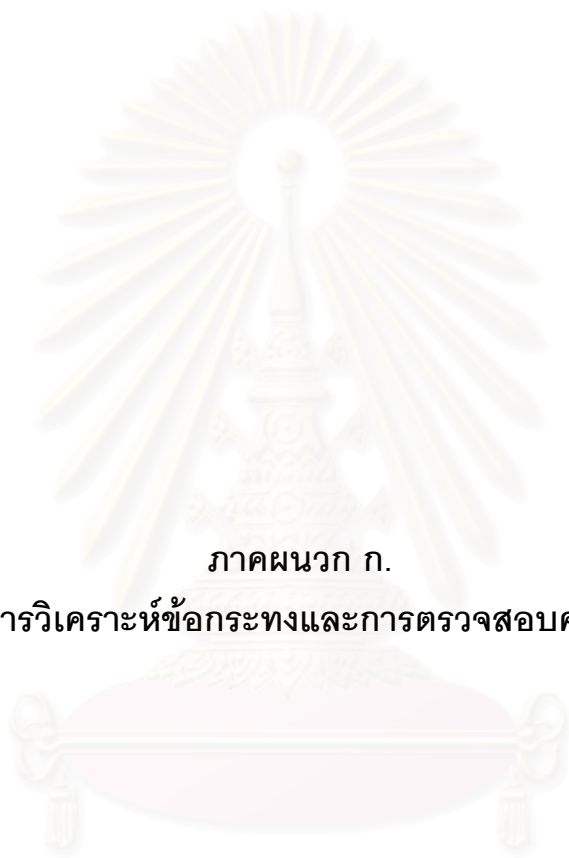
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ตารางการวิเคราะห์ข้อกระทงและการตรวจสอบความเที่ยง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27

รายละเอียดในการวิเคราะห์มาตรวัดความรู้สึกต่อบทความที่ใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์ และผลการคัดเลือกข้อกระทง

ข้อที่	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงโดยวิธีกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น (N=60)	ผลการ คัดเลือก ข้อ กระทง
			กลุ่มสูง (n=30)		กลุ่มต่ำ (n=30)		t	p		
			M	SD	M	SD				
1	สบายใจ-ลำบากใจ	+	2.70	1.93	-2.43	1.50	11.49	.0000	.8992	ผ่าน
2	หนักใจ-โล่งใจ	-	1.90	2.48	-2.33	2.21	6.82	.0000	.7692	ผ่าน
3	รำเริง-หดหู่	+	2.43	1.45	-3.63	1.52	15.80 ⁿ	.0000	.9139	ผ่าน
4	น่ายินดี-น่าเสียใจ	+	4.13	1.11	-3.57	1.76	20.33	.0000	.9096	ผ่าน
5	น่าเบื่อหน่าย-น่าสนใจ	-	1.70	2.08	0.50	2.70	1.87	.0660	-	ไม่ผ่าน
6	มีความหวัง-ไร้ความหวัง	+	2.50	2.08	-0.73	1.31	7.20 ⁿ	.0000	.7144	ผ่าน
7	เกลียด-ชอบ	-	2.37	1.73	-2.20	1.97	9.53	.0000	.8476	ผ่าน
8	น่าตำหนิ-น่ายกย่อง	-	3.70	1.64	-3.17	1.93	14.83	.0000	.8637	ผ่าน
9	ภาคภูมิใจ-อับอาย	+	3.13	2.57	-1.90	1.94	8.57	.0000	.7099	ผ่าน
10	ผ่อนคลาย-กระวนกระวาย	+	1.47	2.47	-1.80	1.92	5.72	.0000	.6512	ผ่าน

หมายเหตุ: ค่า t^i หมายถึง ค่าสถิติทีที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

9-item หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อกระทง

ตารางที่ 28

รายละเอียดในการวิเคราะห์มาตรจำแนกความหมายเพื่อวัดเจตคติต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา และผลการคัดเลือกข้อกระทง

ข้อที่	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงโดยวิธีกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น (N=60)		ผลการ คัดเลือก ข้อ กระทง
			กลุ่มสูง (n=19)		กลุ่มต่ำ (n=16)		t	p	30-item	29-item	
			M	SD	M	SD					
1	ดี-เลว	+	2.63	0.50	1.31	1.49	3.38 ⁿ	.0015	.5123	.5104	ผ่าน
2	ควรส่งเสริม-ควรขัดขวาง	+	2.63	0.50	1.38	1.59	3.05 ⁿ	.0035	.5293	.5270	ผ่าน
3	จำเป็น-ไม่จำเป็น	+	2.53	0.77	0.63	1.71	4.36	.0000	.5398	.5420	ผ่าน
4	มีประโยชน์-มิโทษ	+	2.79	0.71	2.25	0.86	2.03	.0250	-	-	ไม่ผ่าน
5	รับผิดชอบ-ไม่รับผิดชอบ	+	2.21	0.79	1.00	1.32	3.36	.0010	.4084	.3966	ผ่าน
6	นำสมัย-ล้าสมัย	+	2.32	0.89	0.81	1.94	2.86 ⁿ	.0050	.4807	.4737	ผ่าน
7	มีคุณค่า-ไร้คุณค่า	+	2.74	0.56	2.06	1.18	2.21	.0170	-	-	ไม่ผ่าน
8	ไม่มีเหตุผล-มีเหตุผล	-	2.16	1.43	0.00	1.67	4.12	.0000	.4293	.4289	ผ่าน
9	สำคัญ-ไม่สำคัญ	+	2.63	0.50	1.00	1.71	3.68 ⁿ	.0010	.4996	.4934	ผ่าน
10	ควรละเลย-ควรเอาใจใส่	-	2.68	0.48	-0.06	1.12	9.69	.0000	.6753	.6799	ผ่าน
11	น่านิยม-ไม่น่านิยม	+	2.32	0.82	0.38	1.15	5.82	.0000	.6713	.6716	ผ่าน
12	ไม่น่าพึงพอใจ-น่าพึงพอใจ	-	2.16	0.90	-0.63	1.63	6.10 ⁿ	.0000	.6457	.6424	ผ่าน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงโดยวิธีกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น (N=60)		ผลการ คัดเลือก ข้อ กระทง
			กลุ่มสูง (n=19)		กลุ่มต่ำ (n=16)		t	p	30-item	29-item	
			M	SD	M	SD					
13	เกิดผล-ไร้ผล	+	2.32	0.95	1.19	1.83	2.34	.0125	-	-	ไม่ผ่าน
14	น่ารังเกียจ-น่าปรารถนา	-	2.26	0.56	-0.44	1.50	6.79 ⁿ	.0000	.7087	.7160	ผ่าน
15	ควรยกย่อง-ควรดูถูก	+	2.37	0.68	1.13	1.15	3.97	.0000	.4279	.4199	ผ่าน
16	น่าเสียใจ-น่าดีใจ	-	2.32	0.75	-0.75	1.34	8.13 ⁿ	.0000	.7891	.7992	ผ่าน
17	ไม่พึงประสงค์-พึงประสงค์	-	2.21	0.63	-0.94	1.57	7.53 ⁿ	.0000	.7936	.8076	ผ่าน
18	ควรสนับสนุน-ควรต่อต้าน	+	2.42	1.39	0.13	1.36	4.92	.0000	.5420	.5363	ผ่าน
19	โง่-ฉลาด	-	2.42	0.51	0.31	1.35	5.90 ⁿ	.0000	.6370	.6427	ผ่าน
20	เป็นสุข-เป็นทุกข์	+	2.00	1.05	-0.69	1.70	5.49 ⁿ	.0000	.7098	.7091	ผ่าน
21	ให้โทษ-ให้คุณ	-	2.37	0.83	0.56	1.67	3.93 ⁿ	.0005	.4647	.4753	ผ่าน
22	จริงใจ-เสแสร้ง	+	2.05	1.03	0.56	0.89	4.54	.0000	.4885	.4842	ผ่าน
23	ยาก-ง่าย	-	-0.84	1.83	-1.88	1.20	1.93	.0315	-	-	ไม่ผ่าน
24	จริงจัง-ไม่ได้เรื่อง	+	2.37	0.60	1.38	1.26	2.90 ⁿ	.0045	.3333	.3354	ผ่าน
25	เกียจคร้าน-ขยัน	-	2.16	0.50	-0.38	1.40	6.84 ⁿ	.0000	.6366	.6440	ผ่าน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ทิศทาง	การวิเคราะห์ข้อกระทงโดยวิธีกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ						ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น (N=60)		ผลการ คัดเลือก ข้อ กระทง
			กลุ่มสูง (n=19)		กลุ่มต่ำ (n=16)		t	p	30-item	29-item	
			M	SD	M	SD					
26	ก้าวหน้า-ล่าหลัง	+	2.53	0.78	1.19	1.47	3.45	.0010	.3691	.3554	ผ่าน
27	เข้าใจง่าย-เข้าใจยาก	+	1.95	1.43	0.50	2.07	2.44	.0010	.3531	.3491	ผ่าน
28	น่าเบื่อหน่าย-น่าสนใจ	-	2.32	0.48	-1.38	1.41	10.00 ⁿ	.0000	.8076	.8164	ผ่าน
29	คลุมเครือ-ชัดเจน	-	2.00	1.15	-0.75	0.93	7.65	.0000	.6889	.7002	ผ่าน
30	คุ้มค่า-เสียเวลา	+	2.21	1.27	1.13	1.71	2.15	.0195	-	-	ไม่ผ่าน
31	จำเจ-แปลกใหม่	-	1.58	1.30	-1.19	1.33	6.20	.0000	.6521	.6638	ผ่าน
32	กังวลใจ-สบายใจ	-	1.89	1.15	-1.69	1.35	8.47	.0000	.6712	.6638	ผ่าน
33	ได้เปรียบ-เสียเปรียบ	+	2.16	0.76	0.81	1.65	3.01 ⁿ	.0035	.2973	-	ไม่ผ่าน
34	ทำลาย-เสริมสร้าง	-	2.58	0.50	0.38	1.20	6.83 ⁿ	.0000	.5470	.5438	ผ่าน
35	ลึกซึ้ง-ผิวเผิน	+	2.00	1.11	-0.63	1.41	6.18	.0000	.6202	.6052	ผ่าน

หมายเหตุ: ค่า t^n หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

30-item หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 30 ข้อกระทง

29-item หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์รวมของข้อกระทงเมื่อวิเคราะห์ 29 ข้อกระทง

ภาคผนวก ข.
บทความที่ใช้เหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางบวก

บทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึก

คำแนะนำ

บทความข่าวและแบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกของท่าน หลังจากที่ได้อ่านบทความที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลการวิจัยประกอบ ในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาทั้งหมด ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการอ่านบทความโดยละเอียด และตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้

ก๊อนทอง นนทรีวิระชัย
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิสิต _____
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ _____ ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ โปรดระบุ _____
5. คณะ _____

หมายเหตุ บทความที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเหนี่ยวนำ อารมณ์ก่อนนำเสนอบทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ มิได้มีจุดมุ่งหมายในการพาดพิงถึงบุคคลที่อยู่ในเนื้อหาข่าว

ตอนที่ 2 บทความข่าว

คำชี้แจง โปรดอ่านบทความข่าวโดยละเอียด หลังจากนั้นโปรดตอบคำถามที่ตามมา

บทความเรื่องที่ 1

26 มิถุนายน 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page2/jun/27/p2_4.asp

แข่งขันฝีมือแรงงานคว้า 1 เหรียญทอง

ผู้สื่อข่าวรายงาน เมื่อวันที่ 25 มิ.ย. ว่านางมัทนา นวะมะวัฒน์ ผอ.กองประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ร่วมเดินทางไปกับคณะเยาวชนไทย ได้รายงานผลการแข่งขันกลับมา

ที่กระทรวงแรงงาน ว่าเยาวชนไทย 14 คน ที่เข้าร่วมแข่งขันใน 13 สาขาอาชีพ สามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทย ด้วยการคว้าเหรียญทองมาได้ 1 เหรียญ และเหรียญเงินอีก 2 เหรียญ รวมทั้งยังได้รับรางวัลชมเชยอีก 6 รางวัล ซึ่งคณะเยาวชนไทยจะเดินทางกลับถึงประเทศไทยในเช้าวันที่ 28 มิ.ย. นี้

นายสุรินทร์ จิรวินิจ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้นำคณะเด็กไทยไปร่วมแข่งขัน ให้สัมภาษณ์ข้ามทวีปจากสวีเดนเซอร์แลนด์ว่า ก่อนเดินทางไป เยาวชนไทย ได้รับการฝึกซ้อมนานถึง 4 เดือน ทุกคนมีกำลังใจดีเยี่ยม ในการแข่งขันตลอดทั้ง 4 วัน ทุกคนใช้ความสามารถและความพยายามอย่างเต็มที่ ผลที่ออกมาเป็นที่น่ายินดี เมื่อตัวแทนประเทศไทยในสาขาช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีคือ น.ส.รัตติยา หอมจันทร์ คน จ.อุบลฯ สามารถคว้าเหรียญทองมาได้ 1 เหรียญ และอีก 2 เหรียญเงินจากนายเมฆินทร์ วิลัยการ ในสาขาช่างเชื่อม กับนายวสันต์ จันทุล สาขาช่างเครื่องประดับ ส่วนรางวัลชมเชย 6 รางวัล ได้จากสาขาแมคคาทรอนิกส์ สาขาช่างแต่งผม สาขาช่างซ่อมรถยนต์ สาขาพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่มสาขาช่างไฟฟ้าภายในอาคาร สาขาช่างเครื่องปรับอากาศและทำความเย็น

อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกล่าวอีกว่า การแข่งขันครั้งนี้มีประเทศจากทั่วโลกร่วมแข่งขันจำนวน 7 ประเทศ ใน 38 สาขาช่าง สำหรับประเทศไทยส่งเข้าแข่งขันใน 13 สาขา ต้องขึ้นชมในความสามารถของเยาวชนไทย เพราะแต่ละคนมีความพยายามและอดทนดีมาก การจะได้รางวัลในแต่ละสาขา นอกจากต้องใช้ความสามารถส่วนตัวแล้ว ยังต้องประกอบด้วยหลายอย่าง ซึ่งเยาวชนที่ชนะการแข่งขันจะได้รับเงินรางวัลจำนวนมาก โดยเหรียญทองรัฐบาลจะมอบเงินให้ 128,000 บาท เหรียญเงิน มอบให้ 64,000 บาท รางวัลชมเชยมอบให้ 26,000 บาท นอกจากนี้ บริษัทเครื่องตัดผมช่างกำลังกระทิงแดง ยังมอบเงินรางวัลให้ผู้ชนะเหรียญทองอีก 250,000 บาท เหรียญเงิน 150,000 บาท ส่วนรางวัลชมเชยจะได้ 50,000 บาท.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 1

1. ในการแข่งขันฝีมือแรงงาน ประจำปี 2546 มีประเทศจากทั่วโลกเข้าร่วมจำนวนเท่าใด
  - ก. 5 ประเทศ
  - ข. 6 ประเทศ
  - ค. 7 ประเทศ
  - ง. 8 ประเทศ

2. ประเทศไทยส่งตัวแทนไปแข่งขันฝีมือแรงงาน จำนวนกี่คน
  - ก. 12 คน
  - ข. 13 คน
  - ค. 14 คน
  - ง. 15 คน

3. ในการแข่งขันฝีมือแรงงาน ประเทศไทยได้ส่งตัวแทนเข้าแข่งขันทั้งหมดกี่สาขา
  - ก. 12 สาขา
  - ข. 13 สาขา
  - ค. 14 สาขา
  - ง. 15 สาขา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความเรื่องที่ 2

17 กรกฎาคม 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page2/jul/18/p2_3.asp

นร.ไทยคว้าแชมป์ "ชีววิทยาโอลิมปิก" 3เหรียญทอง-1เงิน

หลังจากเด็กไทยสร้างชื่อเสียงด้วยการคว้ารางวัล 3 เหรียญทอง และ 1 เหรียญเงิน จากการแข่งขันเคมีโอลิมปิกวิชาการ ประจำปี 2546 ที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ ตามที่ได้มีการเสนอข่าวไปแล้วนั้น ล่าสุดเด็กไทย ซึ่งเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันชีววิทยาโอลิมปิก ประจำปี 2546 ณ กรุงเมนส์ ประเทศเบลารุส ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยอีกครั้ง ด้วยการคว้าอันดับ 1 ของโลก ในประเภทรางวัลเหรียญรวมเรื่องราวยอดเยี่ยม ครั้งนี้ ถูกเปิดเผยขึ้นเมื่อวันที่ 16 ก.ค.

โดยนายदनัย ยังคง ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้เปิดเผยถึงผลการแข่งขันชีววิทยาโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ ปี 2546 ซึ่งได้ทำการแข่งขัน ณ กรุงเมนส์ ประเทศเบลารุส ระหว่างวันที่ 8-15 ก.ค. ว่า ตัวแทนเยาวชนไทย จำนวน 4 คน สามารถคว้า 3 เหรียญทอง และ 1 เหรียญเงิน ได้แก่ นายอดิสร ไชยบาง โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย จ.ลำปาง ได้เหรียญทอง น.ส.จุฑามาศ แซ่เขียว โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กทม. ได้เหรียญทอง นายกิตติคุณ วังกานนท์ โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กทม. ได้เหรียญทอง และ น.ส.วรวรรณ ลิมป์ติกุล โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กทม. ได้เหรียญเงิน เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเหรียญที่ตัวแทนเยาวชนประเทศต่างๆทำได้พบว่าเยาวชนไทยสามารถคว้ารางวัลเหรียญรวมได้เป็นอันดับ 1 ของโลก เช่นเดียวกับประเทศจีนและรัสเซีย ที่ได้ 3 เหรียญทอง 1 เหรียญเงินเช่นกัน และทั้งหมดจะเดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ ในวันศุกร์ที่ 18 ก.ค.นี้ เวลา 14.25 น. ซึ่ง สสวท. จะจัดพิธีต้อนรับให้ด้วย

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สสวท. กล่าวอีกว่า ในปีนี้ได้ส่งตัวแทนเยาวชนเข้าแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ทั้งหมด 5 สาขาวิชา แม้ผลการแข่งขันจะออกมาเพียง 2 วิชา คือ ชีววิทยา และเคมี ก็ถือว่าประสบความสำเร็จมากเกินกว่าที่คาดหวังไว้ เพราะชีววิทยาสามารถคว้าเหรียญรางวัลได้เป็นที่ 1 ของโลก ในขณะที่เคมีโอลิมปิกก็คว้าเหรียญรางวัลรวมได้เป็นที่ 2 ของโลก คือ 3 เหรียญทอง และ 1 เหรียญเงิน เท่ากับประเทศอิหร่านส่วนอันดับ 1 คือ ประเทศจีน ผลการแข่งขันครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เด็กไทยมีความสามารถทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งตัวแทนเยาวชนที่ไปแข่งเคมีบอกว่า การฝึกปฏิบัติในโรงเรียนยังทำน้อย คิดว่าส่วนหนึ่งมาจากครูผู้สอนเน้นการสอน ให้เด็กมุ่งเข้ามหาวิทยาลัย และการสอบเอ็นทรานซ์ ไม่มีการสอบภาคปฏิบัติ ทำให้เด็กคิดว่าภาคปฏิบัติไม่สำคัญ

นายदनัยกล่าวด้วยว่า ขณะนี้กำลังรอลุ้นผลการแข่งขันวิชาคณิตศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ ที่กำลังอยู่ระหว่างการแข่งขันที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ส่วนวิชาคอมพิวเตอร์และฟิสิกส์จะมีการแข่งขันในเดือนส.ค.นี้ ในอีก 2 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะส่งตัวแทนเยาวชนเข้าแข่งขันดาราศาสตร์โอลิมปิกซึ่งถือเป็นวิชาใหม่ด้วย.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 2

1. ในการแข่งขันชีววิทยาโอลิมปิก ประจำปี 2546 จัดขึ้น ณ ประเทศใด
  - ก. เบลารุส
  - ข. สิงคโปร์
  - ค. ฝรั่งเศส
  - ง. อิตาลี
2. ประเทศไทยได้มีการส่งตัวแทนไปร่วมแข่งขันโอลิมปิกวิชาการ ทั้งหมดกี่สาขา
  - ก. 2 สาขา
  - ข. 3 สาขา
  - ค. 4 สาขา
  - ง. 5 สาขา
3. ประเทศไทยจะส่งตัวแทนเยาวชนเข้าแข่งขันดาราศาสตร์โอลิมปิกในอีกกี่ปีข้างหน้า
  - ก. 1 ปี
  - ข. 2 ปี
  - ค. 3 ปี
  - ง. 4 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความเรื่องที่ 3

18 กรกฎาคม 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page1/jul/18/p1_7.asp

นาย ธนสิน นำไพศาล (คนกลาง) จาก ร.ร. สวนกุหลาบคว้าเหรียญทองจากการแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิกวิชาการปี 46

สวนกุหลาบคว้าทองคณิตศาสตร์โอลิมปิกครั้งแรกในรอบ 15 ปี

หลังจากที่เยาวชนไทย สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ ด้วยการคว้า เหรียญทองเคมีโอลิมปิก และชีววิทยาโอลิมปิก ในการแข่งขัน คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์โอลิมปิก ระหว่างประเทศ ประจำปี 2546 ไปแล้ว ล่าสุดเด็กไทยได้สร้าง ประวัติศาสตร์ ด้วยการคว้าเหรียญทอง คณิตศาสตร์โอลิมปิก เป็นครั้งแรกในรอบ 15 ปี

นายพิศาล สร้อยอุหระ ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เปิดเผยว่า จากการที่ สสวท. ได้จัดส่งผู้แทนประเทศไทย ไปร่วมแข่งขัน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศประจำปี พ.ศ.2546 ที่กรุงโดเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งแข่งขันระหว่างวันที่ 7-19 ก.ค. โดยมีนักเรียนทั่วโลกเข้าร่วมแข่งขันรวม 457 คน จาก 82 ประเทศนั้น ได้รับแจ้งจากนางสาวจรรวรณ์ แสงทอง ผู้จัดการทีมว่า ผู้แทนประเทศไทยจำนวน 6 คน ประสบความสำเร็จสามารถทำได้ 1 เหรียญทอง 1 เหรียญเงิน 3 เหรียญทองแดง และ 1 เกียรติคุณประกาศ ดังนี้ เหรียญทอง นายธนสิน นำไพศาล โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เหรียญเงิน นายสิระ ศรีสวัสดิ์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เหรียญทองแดง นายนที ปิติวรรณ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นายธีรสรรค์ ชันธิวิทย์ และนายนิธิ รุ่งธนาภิรมย์ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และเกียรติคุณประกาศ นายศรัณย์ อาสุยา โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จ.เชียงใหม่

ผอ.สสวท. กล่าวด้วยว่า การที่เด็กไทยสามารถพิชิตเหรียญทองคณิตศาสตร์โอลิมปิก ได้ในครั้งนี้ ถือเป็น การสร้างประวัติศาสตร์ให้กับประเทศเป็นครั้งแรกในรอบ 15 ปี นับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มส่งผู้แทนเข้าร่วมแข่งขัน มาตั้งแต่ พ.ศ.2532 ทั้งนี้ ผู้แทนประเทศไทยคณิตศาสตร์ โอลิมปิกจะเดินทางกลับถึง กรุงเทพฯ ในวันที่ 19 ก.ค.นี้ เวลา 15.30 น. เที่ยวบิน TG 641 ชั้น 1 อาคารผู้โดยสารขาเข้า (อาคาร 1)

ด้านนายธนสิน นำไพศาล ผู้พิชิตเหรียญทองเหรียญแรกให้กับประเทศไทย เปิดใจว่าชอบเรียน คณิตศาสตร์ มาตั้งแต่สมัยเรียนประถมที่โรงเรียนเพ็ญสมิทธ์ และชอบฟิสิกส์เพราะทำทายดี โดยมีเคล็ดลับในการเรียนคือ พยายามฝึกฝนทำโจทย์ให้มากๆ และก่อนลงมือทำต้องอ่านเนื้อหาให้เข้าใจก่อน ต้องขอขอบคุณครอบครัวรวมทั้งคุณพ่อคุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนทั้งหนังสือและการเรียนเต็มที่ เปิดกว้างให้ลูกถามหากตอบ ได้ก็จะช่วยตอบให้ ก่อนไปแข่งระดับโลกครั้งนี้ได้ เตรียมพร้อม คือฝึกทำโจทย์ ทั้ง โจทย์เดิม หรือโจทย์ต่างประเทศที่ยากๆ มาลองซ้อมมืออยู่เสมอ และในอนาคตตั้งใจอยากเป็น นักวิทยาศาสตร์.

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 3

1. ประเทศไทยส่งตัวแทนไปแข่งขันคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ ตั้งแต่ปีใด
  - ก. 2531
  - ข. 2532
  - ค. 2533
  - ง. 2534

2. ในการแข่งขันคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โอลิมปิกระหว่างประเทศ ประจำปี 2546 จัดขึ้น ณ ประเทศใด
  - ก. อังกฤษ
  - ข. จีน
  - ค. เยอรมนี
  - ง. ญี่ปุ่น

4. ในการแข่งขันวิชาการวิทยาศาสตร์โอลิมปิก มีตัวแทนนักเรียนทั้งหมดกี่คน
  - ก. 456 คน
  - ข. 457 คน
  - ค. 458 คน
  - ง. 459 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบสำรวจความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย × ทับลงหมายเลขที่ตรงกับความคิดของท่านให้มากที่สุด และโปรดตอบคำถามทุกข้อ

ตัวอย่าง

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

1) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านสบายใจมากที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 5 ทางด้านซ้ายมือ

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

~~5~~	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
--------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

2) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านสบายใจและลำบากใจพอๆ กัน ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 0

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	~~0~~	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	--------------	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

3) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านลำบากใจมากที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 5 ทางด้านขวามือ

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	~~5~~
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------------

 ลำบากใจ

สถาบันวิจัยประชากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

เรื่องี่อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

1. สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ
2. หนักใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 โล่งใจ
3. ร่าเริง

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 หดหู่
4. น่ายินดี

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่าเสียใจ
5. น่าเบื่อหน่าย

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่าสนใจ
6. มีความหวัง

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ไร้ความหวัง
7. เกลียด

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ชอบ
8. น่าตำหนิ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่ายกย่อง
9. ภาคภูมิใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 อับอาย
10. ผ่อนคลาย

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 กระวนกระวาย

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้.

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.
บทความที่ใช้เหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ทางลบ

บทความข่าวและแบบสอบถามความรู้สึก

คำแนะนำ

บทความข่าวและแบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกของท่าน หลังจากที่ได้อ่านบทความที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลการวิจัยประกอบ ในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาทั้งหมด ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการอ่านบทความโดยละเอียด และตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้

ก๊อนทอง นนทรีวิระชัย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิสิต _____
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ _____ ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ โปรดระบุ _____
5. คณะ _____

หมายเหตุ บทความที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเหนี่ยวนำอารมณ์ก่อนนำเสนอบทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจ มิได้มีจุดมุ่งหมายในการพาดพิงถึงบุคคลที่อยู่ในเนื้อหาข่าว

ตอนที่ 2 บทความข่าว

คำชี้แจง โปรดอ่านบทความข่าวโดยละเอียด หลังจากนั้นโปรดตอบคำถามที่ตามมา

บทความเรื่องที่ 1

20 มิถุนายน 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page1/jun/20/p1_4.asp

จับลูกคนเบดี! ปล้นชิงมือถือ

เมื่อเวลา 17.00 น. วันที่ 19 มิ.ย. ที่ห้องประชุม สภ.อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี พล.ต.ต.ท.แก้วเดชดำรง ผบก.ภ.จ.ปทุมธานี พ.ต.อ.สัญญาชัย ชัยอำพร รอง ผบก. พ.ต.อ.ไพศาล ปานจินดา ผกก.สภ.อ.คลองหลวง ร่วมกัน แถลงข่าว จับกุมผู้ต้องหา ร่วมกันปล้นทรัพย์ โจรศพที่มีมือถือ ทั้งนี้ พล.ต.ต.ท.แก้วกล่าวว่า เมื่อค่ำวันที่ 18 มิ.ย. ที่ผ่านมา พ.ต.ต.วิเชียร เหมือนสุวรรณ สารวัตรเวร สภ.อ.คลองหลวง รับแจ้งเหตุ ปล้นทรัพย์และ ทำร้ายเจ้าทรัพย์ ได้รับบาดเจ็บบริเวณปากทางซอย 49 หมู่บ้านไทยธานี หมู่ 19 ต.คลองหนึ่ง

หลังรับแจ้ง พ.ต.ต.วิเชียร จึงนำกำลังชุดไปตรวจสอบ พร้อมด้วย พ.ต.ท.อดิสร ด่วงพูล สว.สส. พบ นายสมพงษ์ จินอินทร์ อายุ 27 ปี ผู้เสียหาย ยืนตกใจกลัวตัวสั่นข้างรถจักรยานยนต์ โดยมีแฟนสาวยืนอยู่ด้วย มือขวาถูกฟันด้วยของมีคม 1 แผล สอบสวนนายสมพงษ์ให้การว่า ก่อนเกิดเหตุได้ขึ้นรถจักรยานยนต์ กลับจากรับแฟนสาวมุ่งหน้าเข้าบ้านภายในหมู่บ้านไทยธานี ถึงที่เกิดเหตุได้มีคนร้าย 9 คน นั่งซ้อน 3 รถจักรยานยนต์ 3 คัน ชีปาดหน้าคันหนึ่ง ส่วนอีกคันพุ่งชนจนรถเสียหลักต้องจอด จังหวะเดียวกันคนร้ายได้กรูกันเข้ารุมยา พร้อมใช้มีดตบฟันก่อนชิงโทรศัพท์มือถือ ยีห้อโนเกีย 1 เครื่องหลบหนี โดย 1 ใน 3 รถจักรยานยนต์พาหนะที่คนร้ายใช้จำได้ยี่ห้อซูซูกิ สีน้ำเงิน ทะเบียน กฉพ 539 อ่างทอง

ต่อมาพนักงานสอบสวนได้ตรวจสอบทะเบียนรถคันดังกล่าวจนทราบตัวคนร้าย และตามจับกุมได้ 6 คน มี 1. นายอนวัตร คัชบาง อายุ 18 ปี 2. นายฉลาด คำสงวน อายุ 20 ปี 3. นายวิเศษ หาสุขล้ำ อายุ 19 ปี 4. นายมงคล แสงรัตน์ อายุ 20 ปี 5. นายจรูญ แก้วโพงผาง อายุ 35 ปี และ 6. นายประจักษ์ เสาวดา อายุ 28 ปี พร้อมรถจักรยานยนต์ 2 คัน และโทรศัพท์มือถือของกลาง 1 เครื่อง สอบสวนผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่า ร่วมกับพวกอีก 3 คนที่ยังหลบหนีรุมยาและทำร้ายนายสมพงษ์ได้รับบาดเจ็บ ก่อนปล้นโทรศัพท์มือถือจริง

นอกจากนี้ผู้ต้องหายังให้การยอมรับด้วยว่า เคยก่อเหตุปล้นโทรศัพท์มือถือมาแล้ว นับครั้งไม่ถ้วน โดยพากันขึ้นรถจักรยานยนต์ตระเวนล่าเหยื่อ พอเห็นใครใช้โทรศัพท์มือถือรุ่น ที่ต้องการจะบุกกรุมทำร้าย ส่วนของกลางที่ได้มานำส่งขายให้กับนายโกเมศ เฟาสวัสดิ์ อายุ 34 ปี ลูกชายนางสุรางค์ เมรานนท์ อาจารย์ 2 ระดับ 9 ตำแหน่งคนเบดีฝ่ายบัณฑิต สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย ซึ่งเปิดร้านขายโทรศัพท์มือถือที่ย่านอุตสาหกรรมนวนคร ตำรวจตามจับกุมตัวนายโกเมศได้ภายหลัง พร้อมยึดโทรศัพท์กว่า 10 เครื่อง จึงนำตัวพร้อมของกลางดำเนินคดี และจะได้ขยายผลติดตามจับกุมพวกที่เหลือต่อไป.

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 1

1. ตำรวจสามารถจับกุมคนร้ายได้ทั้งหมดกี่คน
  - ก. 3 คน
  - ข. 5 คน
  - ค. 7 คน
  - ง. 9 คน

2. ตำรวจสามารถยึดของกลางที่ถูกลักทรัพย์ได้แก่
  - ก. เพชร
  - ข. ทองคำ
  - ค. อาวุธปืน
  - ง. โทรศัพท์มือถือ

3. ผู้เสียหายมีอายุเท่าใด
  - ก. 25 ปี
  - ข. 26 ปี
  - ค. 27 ปี
  - ง. 28 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความเรื่องที่ 2

24 สิงหาคม 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page2/aug/25/p2_1.php

สะพานลอยปล้นกันอีก

เมื่อเวลา 20.00 น. วันที่ 23 ส.ค. ร.ต.ท.ทีปกร มีสุข ร้อยเวร สน.บุคคโล รับแจ้งเหตุปล้นทรัพย์ บนสะพานลอยคนข้าม หน้าธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาตากสิน ใกล้กับซอยตากสิน 10 แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กทม.ไปสอบพบ นายสมพงศ์ วรรณภักย์ อายุ 35 ปี นิสิตปริญญาโท คณะการบริหารการศึกษาภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซอยสุขุมวิท 23 และทำงานอยู่ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ เป็นข้าราชการชั้ 6 ของ มศว. ประสานมิตรด้วย มีบาดแผลถูกตีด้วยของแข็งเข้าท้ายทอย ด้านขวาจนวมบุด ทำให้เลือดออกหู

ขวา ไอเป็นเลือด นำส่ง รพ.กรุงธน 1 แพทย์ช่วยเหลือนจนพ้นขีดอันตราย ผลเอกซเรย์ศีรษะ เบื้องต้นกะโหลกไม่ร้าวหรือแตกแต่อย่างใด แต่ยังคงมีอาการปวดศีรษะ ต้องพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล

ส่วนการสอบสวนผู้เสียหายเบื้องต้นได้ความว่าขณะกลับจากมหาวิทยาลัย โดยนั่งรถไฟฟ้าบีทีเอสไปลงที่ย่านสาทร ตอร์ณเมล์ไปลงที่หน้าธนาคารกรุงเทพ สาขาตากสิน แล้วเดินข้ามสะพานลอยจะกลับบ้าน เข้าที่บ้านเลขที่ 334 ซอยตากสิน 8 หรือซอยศาลเจ้าแช่ซิม ขณะเดินข้ามสะพานลอยที่เกิดเหตุ มีคนร้าย 3 คน อายุราว 20 ปี ลักษณะเค้าหน้าแบบคนอีสาน 1 ใน 3 นุ่งกางเกงลายพราง เดินสวนถึงกลางสะพาน พอคล้อยหลังรู้สึกถูกตีอย่างแรงที่ท้ายทอยจนหน้ามืดหมดสติ มารู้ตัวว่าถูกคนร้ายปลดทรัพย์สิ้นสร้อยคอทองคำหนัก 1 บาท พร้อมพระเลี่ยมทอง 1 องค์ โทรศัพท์มือถือโนเกียรุ่น 3315 เงินสด 4,000 บาท รวมประมาณ 3 หมื่นบาท

หลังการสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกตรวจหาเบาะแสคนร้ายในละแวกใกล้ที่เกิดเหตุ ยังไม่ได้วีแววคนร้ายแต่อย่างใด ขณะที่ พ.ต.ท.วีระเดช บัวประเสริฐยิง สวป.สน.บุคคโล เปิดเผยว่า จุดเกิดเหตุอยู่ใกล้กับตู้แดงของสายตรวจ มีแสงไฟสว่าง ช่วงเกิดเหตุฝนตกพรัจากอาการที่เกิดคดีคนร้ายชิงทรัพย์บนสะพานลอย ก็ได้สั่งผู้ใต้บังคับบัญชาให้เข้มงวดในการตรวจจุดบนสะพานทุกจุด แต่ก็พลาดเหตุไปได้ เพราะหลังจากสายตรวจมาเซ็นชื่อที่ตู้แดงเพียง 10 นาทีก็เกิดเหตุ ซึ่งการตรวจมีทุกๆ 1 ชั่วโมง จะได้นำบันทึกการตรวจรายงานผู้บังคับบัญชาต่อไป.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 2

1. เหตุการณ์ปล้นทรัพย์เกิดขึ้น ณ จุดใด
  - ก. ป้ายรถโดยสารประจำทาง
  - ข. บนสะพานลอย
  - ค. บนรถโดยสารประจำทาง
  - ง. ทางม้าลาย

2. นิสิตที่ถูกปล้นทรัพย์อายุเท่าใด
  - ก. 33 ปี
  - ข. 34 ปี
  - ค. 35 ปี
  - ง. 36 ปี

4. คนร้ายมีทั้งหมดกี่คน
  - ก. 1 คน
  - ข. 2 คน
  - ค. 3 คน
  - ง. 4 คน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความเรื่องที่ 3

26 สิงหาคม 2546

http://www.thairath.co.th/thairath1/2546/page1/aug/26/p1_1.php

ประตูปอ.หนีบร่วงทับคาล้อรถองเลขากกต.

เมื่อเวลา 14.00 น. วันที่ 25 ส.ค. พ.ต.ต.ชัยณรงค์ สมบูรณ์ดี สารวัตรเวร สภ.อ.เมืองนนทบุรี สาขาย่อย รัตนาธิเบศร์ รับแจ้งอุบัติเหตุรถเมลปรับอากาศ ทับคนตายบน ถนนงามวงศ์วานขาเข้า หมู่ 2 ต.บางเขน อ.เมืองนนทบุรี จึงรีบไปที่เกิดเหตุ พบผู้ตายเป็นชายวัยรุ่น ลำตัวท่อนบนตั้งแต่หน้าอก ไปจนถึงศีรษะถูกล้อรถ ทับแหลกเหลวเสียชีวิต ในสภาพคว่ำหน้าตรวจ ในตัวผู้ตายพบบัตรระบุชื่อนายอัครินทร์ สันติบุตร อายุ 20 ปี อยู่บ้านเลขที่ 50/1 หมู่ 7

ต.บางมัญ อ.เมืองสิงห์บุรี เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขน

ส่วนรถเมลคันที่ทับผู้ตาย เป็นรถปรับอากาศสีเหลืองคาดน้ำเงิน หรือรถยูโร สาย ปอ.528 วิ่งระหว่าง ไทรน้อย-พระราม 9 จอดอยู่มุมถนนบริเวณสี่แยกพงษ์เพชร ห่างจุดเกิดเหตุประมาณ 500 เมตร คนขับพยายามหลบหนี แต่ตำรวจจราจรจับตัวไว้ได้ ชื่อนายสุรสิทธิ์ ทักษิณม อายุ 45 ปี ส่วนพนักงานเก็บค่าโดยสารชื่อนางสาวราย ปราบใจร อายุ 31 ปี ลงมาขึ้นรถตำรวจอยู่ข้างรถ

นายสุรสิทธิ์ให้การว่า จอดรถที่ป้ายตรงข้ามห้างเดอะมอลล์ งามวงศ์วาน เพื่อรับผู้โดยสาร รอจนผู้โดยสารขึ้นรถหมดแล้วก็เข้าเกียร์ 1 ออกรถพร้อมกับกดปุ่มปิดประตูระบบอัตโนมัติ ขณะที่ประตูเลื่อนเข้ามายังไม่ปิดสนิท ดันมองทางกระจกเห็นชายสวมเสื้อขาววิ่งกระโจนขึ้นรถพยายาม สอดตัวเข้ามาด้านใน แต่ถูกประตูหนีบ ทำให้พลัดตกจากรถและถูกล้อหลังด้านซ้ายทับ ส่วนนางสาวรายกระเป่ารถก็ให้การว่า ผู้ตายกระโดดขึ้นรถหลังจากรถเคลื่อนตัวออกจากป้าย ทำให้ถูกประตูหนีบตกลงมา ขณะที่ผู้โดยสารที่ยืนอยู่ที่ป้ายรถเมล และเห็นการณที่เกิดขึ้นตรงหน้าให้การว่า ผู้ตายพยายามดึงมือที่ถูกประตูรถหนีบออกมา แต่คงเพราะตกใจจึงออกแรงดึงเต็มที่ เมื่อมือหลุดตัวก็หลุดจากรถด้วย ตกกระแทกพื้นถนนล้มขวางล้อรถ เป็นเหตุถูกทับตาย หลังสอบสวน ตำรวจแจ้งข้อหาขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย คุณต่วนนายสุรสิทธิ์ คนขับรถ ปอ.ไว้ดำเนินคดี ส่วนนางสาวรายกระเป่ารถได้กั้นไว้เป็นพยาน

เวลาไล่เลี่ยกัน ได้มีนายสถาพร สันติบุตร พ่อผู้ตาย ซึ่งมีตำแหน่งเป็นรองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เดินทางมารับศพลูกชาย เมื่อเห็นศพลูกที่ถูกล้อรถบดขยี้จนแทบจำไม่ได้ นายสถาพรถึงกับยั้งนิ่ง ทำอะไรไม่ถูก จ้องมองศพลูกชายด้วยนัยน์ตาแดงกำข่มกลิ่นความรู้สึกเต็มที่ กล่าวเพียงสั้นๆ ว่า ผู้ตายเป็นลูกโทนคนเดียวของครอบครัว อาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้าน ในหมู่บ้านพาร์คแกลเลอรี หมู่ 8 ต.บางกระสอ อ.เมืองนนทบุรี จากนั้นขอตัวไม่พูดอะไรอีก.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสำหรับบทความเรื่องที่ 3

1. รถโดยสารประเภทใดที่ทับคนเสียชีวิต
  - ก. รถจักรยานยนต์
  - ข. รถสามล้อ
  - ค. รถโดยสารประจำทาง
  - ง. รถสิบล้อ

2. ผู้เสียชีวิตเป็นนิสิตอยู่ในชั้นปีใด
  - ก. ชั้นปีที่ 1
  - ข. ชั้นปีที่ 2
  - ค. ชั้นปีที่ 3
  - ง. ชั้นปีที่ 4

5. ผู้เสียชีวิตอายุเท่าใด
  - ก. 20 ปี
  - ข. 21 ปี
  - ค. 22 ปี
  - ง. 23 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 แบบสำรวจความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย × ทับลงหมายเลขที่ตรงกับความคิดของท่านให้มากที่สุด และโปรดตอบคำถามทุกข้อ

ตัวอย่าง

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

1) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านสบายใจมากที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 5 ทางด้านซ้ายมือ

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

~~5~~	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
--------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

2) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านสบายใจและลำบากใจพอๆ กัน ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 0

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	~~0~~	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	--------------	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ

3) หากท่านเห็นว่า “เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร” ทำให้ท่านลำบากใจมากที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย × ทับตรงหมายเลข 5 ทางด้านขวามือ

เรื่องที่ทำให้อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	~~5~~
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------------

 ลำบากใจ

คำถาม

เรื่องี่อ่านทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

1. สบายใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ลำบากใจ
2. หนักใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 โล่งใจ
3. ร่าเริง

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 หดหู่
4. น่ายินดี

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่าเสียใจ
5. น่าเบื่อหน่าย

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่าสนใจ
6. มีความหวัง

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ไร้ความหวัง
7. เกลียด

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 ชอบ
8. น่าตำหนิ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 น่ายกย่อง
9. ภาคภูมิใจ

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 อับอาย
10. ผ่อนคลาย

5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

 กระวนกระวาย

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้.

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.
แบบสอบถามเพื่อใช้สร้างข้อโต้แย้ง

แบบสอบถามความรู้สึกที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้
ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คำแนะนำ

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกของของท่าน ที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา โดยให้ท่านเขียนความรู้สึกของท่านลงในช่องว่าง ข้อมูลที่ได้จะใช้ในการวิจัยประกอบในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามดังกล่าวให้ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

ก๊อนทอง นนทริย์วีระชัย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิสิต _____
2. เพศ _____
3. อายุ _____ ปี
4. ชั้นปี _____
5. คณะ _____

สำหรับ
ผู้วิจัย

..... [1]

..... [2]

..... [3]

..... [4]

..... [5]

ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้สึกรู้สึก

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

ท่านเห็นว่า การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา มีผลอย่างไรบ้าง

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนในการวิจัยครั้งนี้.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.
แบบสอบถามเพื่อคัดเลือกข้อโต้แย้ง

แบบสำรวจคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้
ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คำแนะนำ

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูล
การวิจัยประกอบในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านใน
การตอบแบบสำรวจดังกล่าวให้ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะ
ถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

ก๊อนทอง นนทรีวิระชัย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิต
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ โปรดระบุ
5. คณะ

สำหรับ
ผู้วิจัย

..... [1]

..... [2]

..... [3]

..... [4]

..... [5]

ตอนที่ 2 แบบสำรวจคุณภาพของข้อโต้แย้งที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความสนับสนุนการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา จากนั้นพิจารณาถึงความมีเหตุผล ตั้งแต่ มีเหตุผลน้อยที่สุด = 1 จนถึง มีเหตุผลมากที่สุด = 11

ตัวอย่าง

1. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้ตัดสินใจระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ

มีเหตุผลน้อยที่สุด

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

 มีเหตุผลมากที่สุด

1) หากท่านเห็นว่า “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้ตัดสินใจระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ” มีเหตุผลน้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย× ทับตรงหมายเลข 1

1. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้ตัดสินใจระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ

มีเหตุผลน้อยที่สุด

X	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----

 มีเหตุผลมากที่สุด

2) หากท่านเห็นว่า “การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้ตัดสินใจระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ” มีเหตุผลมากที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย× ทับตรงหมายเลข 11

1. การจัดให้มีการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้ตัดสินใจระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ

มีเหตุผลน้อยที่สุด

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	X
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	---

 มีเหตุผลมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

	สำหรับ ผู้วิจัย											
1. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้บัณฑิตทราบถึงระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [6]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
2. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้นิสิตมีการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษในอนาคต มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [7]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
3. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้นิสิตมีความพร้อมในการนำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ในการชีวิตจริง มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [8]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
4. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษสามารถนำผลการสอบที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [9]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
5. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้นิสิตได้นำผลที่ได้รับจากการสอบไปแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ตนเองบกพร่อง มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [10]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
6. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อทางมหาวิทยาลัย มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [11]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
7. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้ทราบถึงศักยภาพของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [12]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
8. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการพิจารณารับเข้าทำงาน มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [13]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
9. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้กล้าแสดงออก เมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อ มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [14]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
10. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะสนใจวิชาภาษาอังกฤษ มีเหตุผลน้อยที่สุด <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td><td>9</td><td>10</td><td>11</td></tr></table> มีเหตุผลมากที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	..... [15]
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		

คำถาม

													สำหรับ ผู้วิจัย	
21. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาช่วยให้บัณฑิตสามารถชมรายการที่ออกอากาศภาคภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องพึ่งคำบรรยาย	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [26]
22. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาก่อนสอบเป็นประโยชน์ในการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [27]
23. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาคือทำให้บัณฑิตให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [28]
24. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาคือช่วยเพิ่มทักษะในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกับคู่สนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [29]
25. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาคือสามารถนำผลที่ได้จากการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับเด็กเล็ก	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [30]
26. การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาคือถือเป็นมาตรฐานใหม่ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ	มีเหตุผลน้อยที่สุด	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	มีเหตุผลมากที่สุด	..... [31]

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.
แบบสำรวจความคิดเห็นในขั้นตอนการสร้างมาตรฐาน

แบบสำรวจความคิดเห็น

คำแนะนำ

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลการวิจัยประกอบในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสำรวจดังกล่าวให้ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

ก๊อนทอง นนทรีวิระชัย
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิสิต _____
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ _____ ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ โปรดระบุ _____
5. คณะ _____

สำหรับ
ผู้วิจัย

..... [1]

..... [2]

..... [3]

..... [4]

..... [5]

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็นเรื่องการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดของท่านให้มากที่สุด และโปรดตอบคำถามทุกข้อ

ตัวอย่าง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอดี	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

- 1) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีมาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดีมาก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

☒							
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอดี	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

- 2) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีปานกลาง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดีปานกลาง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

	☒						
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอดี	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 3) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีน้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดีน้อย

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1.

ดี			✓						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

- 4) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีและเลวพอๆกัน โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่า 2 ข้างพอๆกัน

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1.

ดี			✓						เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

- 5) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เลวน้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเลวน้อย

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1.

ดี				✓					เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

- 6) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เลวปานกลาง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเลวปานกลาง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1.

ดี						✓			เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

- 7) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้ดีว่า การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เร็วมาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเร็วมาก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1.

ดี						✓	เลว
	มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

		สำหรับ ผู้วิจัย								
1.	ดี	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เลว	..... [6]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
2.	ควรส่งเสริม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ควรขัดขวาง	..... [7]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
3.	จำเป็น	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่จำเป็น	..... [8]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
4.	มีประโยชน์	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	มีโทษ	..... [9]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
5.	รับผิดชอบ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่รับผิดชอบ	..... [10]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
6.	น่าสับสน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ล้ำสับสน	..... [11]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
7.	มีคุณค่า	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไร้คุณค่า	..... [12]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
8.	ไม่มีเหตุผล	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	มีเหตุผล	..... [13]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
9.	สำคัญ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่สำคัญ	..... [14]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
10.	ควรละเอียด	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ควรเอาใจใส่	..... [15]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
11.	ไม่น่านิยม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่น่านิยม	..... [16]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
12.	ไม่น่าพึงพอใจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	น่าพึงพอใจ	..... [17]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

13.	เกิดผล	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไร้ผล	..... [18]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
14.	น่ารังเกียจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่าปรารถนา	..... [19]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
15.	ควรรยกย่อ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ควรดูถูก	..... [20]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
16.	น่าเสียใจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	น่าดีใจ	..... [21]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
17.	ไม่พึงประสงค์	☐	☐	☐	☐	☐	☐	พึงประสงค์	..... [22]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
18.	ควรสนับสนุน	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ควรต่อต้าน	..... [23]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
19.	โง่	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ฉลาด	..... [24]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
20.	เป็นสุข	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เป็นทุกข์	..... [25]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
21.	ให้โทษ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ให้คุณ	..... [26]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
22.	จริงใจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เสแสร้ง	..... [27]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
23.	ยาก	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ง่าย	..... [28]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
24.	จริงจัง	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่ได้เรื่อง	..... [29]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

สำหรับ
ผู้วิจัย

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

									สำหรับ ผู้วิจัย	
25.	เกียจคร้าน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ชยัน	..... [30]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
26.	ก้าวหน้า	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ล้ำหลัง	..... [31]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
27.	เข้าใจง่าย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เข้าใจยาก	..... [32]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
28.	น่าเบื่อหน่าย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	น่าสนใจ	..... [33]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
29.	คลุมเครือ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ชัดเจน	..... [34]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
30.	คุ้มค่า	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เสียเวลา	..... [35]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
31.	จำเจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	แปลกใหม่	..... [36]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
32.	กังวลใจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	สบายใจ	..... [37]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
33.	ได้เปรียบ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เสียเปรียบ	..... [38]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
34.	ทำลาย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เสริมสร้าง	..... [39]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			
35.	ลึกซึ้ง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ผิวเผิน	..... [40]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ซ้ำ	น้อย	ปาน	มาก		
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง			

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนำในการวิจัยครั้งนี้

ภาคผนวก ซ.

บทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจพร้อมด้วยข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

เป็นที่ยอมรับกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา จึงกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษนั้นเปรียบเหมือนภาษากลางที่คนในโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีแนวคิดที่จะให้ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา โดยนิสิตทุกคนจะต้องทำการทดสอบในภาคปลายในชั้นปีสุดท้าย และการทดสอบภาษาอังกฤษจะมีการระบุไว้ในใบรายงานผลการเรียนด้วย หากนิสิตประสงค์ให้มีการระบุไว้ โดยผู้วิจัยได้สำรวจความเห็นเบื้องต้นจากนิสิตระดับปริญญาตรี ได้ความเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ดังนี้

1. ช่วยให้นิสิตทราบถึงระดับความรู้ของตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ
2. ทำให้นิสิตได้นำผลที่ได้รับจากการสอบไปแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ตนเองบกพร่อง
3. ทำให้ทราบถึงศักยภาพของตนเองเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. ทำให้นิสิตให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ
5. สามารถนำผลการสอบที่ได้มาใช้ประโยชน์ในการสมัครงาน
6. เป็นประโยชน์ในการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา
7. อาจถือเป็นมาตรฐานใหม่ในการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ
8. ช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอน สำหรับผู้ที่กำลังจะจบการศึกษาในปีถัดไป

เพื่อประโยชน์ที่นิสิตจะได้รับ ผู้วิจัยขอให้ท่านเสียสละเวลาในการตอบแบบสำรวจความคิดเห็น เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาดำเนินการนโยบายแก่ผู้บริหารในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ซ.

บทความที่ใช้ในการโน้มน้าวใจพร้อมด้วยข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

เป็นที่ยอมรับกันว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา จึงกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษนั้นเปรียบเหมือนภาษากลางที่คนในโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้เอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีแนวคิดที่จะให้ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา โดยนิสิตทุกคนจะต้องทำการทดสอบในภาคปลายในชั้นปีสุดท้าย และการทดสอบภาษาอังกฤษจะมีการระบุไว้ในใบรายงานผลการเรียนด้วย หากนิสิตประสงค์ให้มีการระบุไว้ โดยผู้วิจัยได้สำรวจความเห็นเบื้องต้นจากนิสิตระดับปริญญาตรี ได้ความเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา ดังนี้

1. ทำให้นิสิตมีความพร้อมในการนำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้ในชีวิตจริง
2. ทำให้มีสถาบันกวดวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
3. เพิ่มทักษะในการสนทนาทางอินเทอร์เน็ตกับคู่สนทนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ
4. ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อทางมหาวิทยาลัย
5. ทำให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ
6. ช่วยให้นิสิตสามารถชมรายการที่ออกอากาศภาคภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องฟังคำบรรยาย
7. ทำให้กล้าแสดงออก เมื่อมีชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อ
8. ทำให้นิสิตใช้เวลาว่างไปเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ

เพื่อประโยชน์ที่นิสิตจะได้รับ ผู้วิจัยขอให้ท่านเสียสละเวลาในการตอบแบบสำรวจความคิดเห็น เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณาดำเนินการนโยบายแก่ผู้บริหารในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ณ.
แบบสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อ
“การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา”

แบบสำรวจความคิดเห็น

คำแนะนำ

แบบสำรวจฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของของท่าน เพื่อใช้เป็นข้อมูลการวิจัยประกอบในวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีคุณภาพที่เชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสำรวจดังกล่าวให้ตรงกับความรู้สึกของท่านให้มากที่สุด ข้อมูลการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ที่ไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่าน

ก๊อนทอง นนทรีวิระชัย

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความในช่องว่าง (โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน)

1. เลขประจำตัวนิต
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ ปี
4. ชั้นปีที่ 1 2 3 4 อื่นๆ โปรดระบุ
5. คณะ

สำหรับ
ผู้วิจัย

..... [1]

..... [2]

..... [3]

..... [4]

..... [5]

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความคิดเห็นเรื่องการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดของท่านให้มากที่สุด และโปรดตอบคำถามทุกข้อ

ตัวอย่าง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

- 1) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีมาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดีมาก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

☒							
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

- 2) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีปานกลาง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดีปานกลาง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

	☒						
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอกๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	เลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- 3) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดี น้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าดี น้อย

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

		✓				
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

 เลว

- 4) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่ดี และ เลว พอกัน โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่า 2 ข้างพอกัน

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

			✓			
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

 เลว

- 5) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เลว น้อย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเลว น้อย

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

				✓		
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

 เลว

- 6) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกว่าการจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เลว ปานกลาง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเลว ปานกลาง

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี

					✓	
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้างพอกัน	น้อย	ปานกลาง	มาก

 เลว

- 7) หากท่านพิจารณาข้อความ แล้วท่านรู้สึกรู้ว่า การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่เร็วมาก โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่อยู่ตรงคำว่าเร็วมาก

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

1. ดี
						✓	เลว
มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

									สำหรับ ผู้วิจัย
1.	ดี	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [6]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
2.	ควรส่งเสริม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [7]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
3.	จำเป็น	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [8]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
4.	รับผิดชอบ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [9]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
5.	น่าสมัย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [10]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
6.	ไม่มีเหตุผล	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [11]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
7.	สำคัญ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [12]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
8.	ควรละเอียด	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [13]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
9.	น่านิยม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [14]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
10.	ไม่น่าพึงพอใจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [15]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
11.	น่ารังเกียจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [16]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		
12.	ควรยกย่อง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	..... [17]
		มาก	ปาน	น้อย	2 ข้าง	น้อย	ปาน	มาก	
			กลาง		พอๆ กัน		กลาง		

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

13.	น่าเสียใจ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	น่าดีใจ	..... [18]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
14.	ไม่พึงประสงค์	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	พึงประสงค์	..... [19]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
15.	ควรสนับสนุน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ควรต่อต้าน	..... [20]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
16.	โง่	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ฉลาด	..... [21]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
17.	เป็นสุข	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เป็นทุกข์	..... [22]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
18.	ให้โทษ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ให้คุณ	..... [23]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
19.	จริงจัง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เสแสร้ง	..... [24]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
20.	จริงจัง	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่ได้เรื่อง	..... [25]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
21.	เกียจคร้าน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ขยัน	..... [26]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
22.	ก้าวหน้า	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ล้าหลัง	..... [27]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
23.	เข้าใจง่าย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	เข้าใจยาก	..... [28]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		
24.	น่าเบื่อหน่าย	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	น่าสนใจ	..... [29]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก		

สำหรับ
ผู้วิจัย

คำถาม

การจัดให้มีการสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เป็นสิ่งที่.....

25.	คลุมเครือ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ชัดเจน	..... [30]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
26.	จำเจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	แปลกใหม่	..... [31]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
27.	กังวลใจ	☐	☐	☐	☐	☐	☐	สบายใจ	..... [32]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
28.	ทำลาย	☐	☐	☐	☐	☐	☐	เสริมสร้าง	..... [33]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	
29.	ลึกซึ้ง	☐	☐	☐	☐	☐	☐	ผิวเผิน	..... [34]
		มาก	ปานกลาง	น้อย	2 ข้าง พอๆ กัน	น้อย	ปานกลาง	มาก	

สำหรับ
ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายก้อนทอง นนทรีวีระชัย เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518 สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนวัดสระเกษ ในปีการศึกษา 2537 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2541 และศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2544

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย